

December 2005

KAVTIČ

časilo skavinj in skavtov
ZSKSS

TISKOVINA

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana

*Vodi sebe,
da boš lahko vodil druge*

EKSKLUZIVNO !!!
Nova poverjenica
za usposabljanje
voditeljev

DVIIGNI JO K SEBI

DRAGI MOJI SKAVTI IN SKAVTIMJE!

Naj začnem z lepo mislijo: »Vse lepo enkrat konča.« Morda bo kdo pomislil: "Kaj pa je v tem lepega, če se dobro konča?" Naj vam odgovorim, da za tem, ko se nekaj lepega konča, lahko pridejo še lepše stvari, še boljše. In tega bi se vsi morali veseliti. S tem stavkom sem vam hotela tudi povedati, da se s to številko poslavljam in svojo

funkcijo predajam novi urednici – Tjaši Knap. Po pravici povedano, si nisem mislila, da bom lahko opravljala to funkcijo. Sedaj sem vesela, da sem jo prevzela, saj mi je prinesla toliko pozitivnih stvari. Bili so tudi trenutki, ko sem že pomislila: "Pa kaj se še trudim, saj nobenemu ni mar za vse skupaj." Vendar mi je Bog kaj kmalu pokazal, da je moje razmišljanje napačno in naj se kar lepo trudim naprej ter da bo moj trud poplačan. V petih letih, odkar sem pri Skavtiču, se je zamenjalo že kar nekaj skavtov in skavtinj. Želela bi reči HVALA prav vsem, s katerimi sem ustvarjala, se veselila, žalostila in počela vse mogoče stvari. Hvala, ker ste prispevali svoj delež, ki je bil po vašem majhen, a zame in za ostale skavte zelo velik. Za konec samo še ta stavek, ki naj vas spremlja skozi vse življenje :

BODITE VEDNO PRIPRAVLJENI

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

Naslednji pozdravček pa leti iz dežele Notranjske in se bo razpršil po celi Sloveniji!

Novo leto nam prinaša nove stvari, nove užitke in veliko lepega. Meni bo leto 2006 prineslo tudi nov izziv in novo funkcijo na moji skavtski poti. Vesela sem je in se zavedam odgovornosti, zato sem jo sprejela z veliko mero resnosti. Rada bi, da

bi bil Skavtič res vaš, nekaj kar boste z veseljem pogledali, prebrali in kaj novega izvedeli, čimvečkrat prebrali v njem svoje ime in videli sebe v skavtski akciji. V tokratni zimski številki v Džungli najdete veliko praktičnih in zanimivih stvari, na straneh izvidnikov in vodnic preberete kako narediš oljenko in ustvariš prijetno vzdušje. Poznate vse božične običaje na slovenskem? NE? Odprite stran popotnikov in popotnic, kjer vas bodo popeljali v čarobni svet praznikov. Kaj so to skavtske vrednote, korenine in kdo so novo imenovani voditelji, ter nikar ne spreglejte kaj vam prinaša novi Skavt net, vse to in še več na voditeljskih straneh. Kaj se dogaja po svetu in kaj se je že zgodilo.... O vsem tem v tokratnem Skavtiču.

Vaše članke bomo sprejemali

do 10.1.2006

na že znani naslov: skavtic@skavt.net ali: ZSKSS, Zrinjskega cesta 9, 1000 Ljubljana

Veselimo se med prazniki, pa nikar ne pozabite na nas in nas razveselite s svojo pošto. Naj se vaše božično-novoletne želje pretvorijo v realnost.

Pa srečno!

Tjaša Knap, Prebrisana lisica, Cerknica 1

DUHOVNA MISEL	2
VOLČIČI IN VOLKULJICE	3
IZVIDNIKI IN IZVIDNICE	6
POPOTNIKI IN POPOTNICE	9
VODITELJI IN VODITELJICE	13
ODRASLI SKAVTI	18
SKAVT V SVETU	19
PREDSTAVITEV STEGA	20
OKOLJSKI KOTIČEK	21
SKRITA OSEBA	23
DOGODKANJE	24
OBVESTILA	27
TRAČI	28

ZSKSS

ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja

Združenje slovenskih

katoliških skavtinj in

skavtov

Zrinjskega cesta 9, SI - 1000,

Ljubljana

tel.: 01/ 433 21 30

GSM: 031/ 210 944

040/ 429 456

Glavna urednica:

Tjaša Knap

Uredniški odbor:

Mica Kovačič, Bogdan Magajna, Karolina Vrtačnik, Simona Jeretina, Neža Čerin, Damjana Kern, Luka Novak, Štefan Erman, Alenka Oblak, Katja Brečko, Tjaša Knap, Maja Franko, Petra Pucelj, Janja Govekar, Darja Stele, Jernej Kovač

Lektoriranje:

Tjaša Petkovšek, Rok Bečan, Damjana Kern, Simona Jeretina, Milan Kobal, Luka Pavlin

Tehnična urednika:

Štefan Erman, Jernej Kovač

Tisk:

Tiskarna Povše

E-pošta:

skavtic@skavt.net

internetna stran:

http://skavtic.skavt.net

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS.

Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši

Naklada: **3500 izvodov**

Cena izvoda: **300 sit**

Celoletna naročnina: **1250 sit**

Letnik **9/5**

MLADOST IN TI

Poslanstvo mladosti je veliko. Ljudem okrog sebe reči "ti" in vedeti, da nas vsak "ti" z malo začetnico naravna na "Ti" z veliko.

Mnogih je strah minevanja mladosti. Nekateri se zato trudijo, da bi mladostniški videz ohranili čim dlje in se karseda dolgo vedli kot najstniki. Drugi domnevajo, da si bodo s hlastanjem po snovnih dobrinah in površnih užitkih podaljšali mlada leta in iz mladosti iztržili čim več. Toda kdor prisega na videz in količino, mu kakovost zlahka uide. Kdor misli, da je mladost velika tržnica, na kateri je treba nagrabiti čim več, mu bistvo mladosti ostane prikrito in v veliko življenje vstopa s slabotnim korakom.

Kaj je bistvo mladosti? Katera je njena prva naloga?

Različnih nazorov smo, a ko združimo izkušnje in vednost, najdemo odgovor: Bistvo naše mladosti počiva v drugem, v bližnjem. Prva naloga mladosti je prepoznati drugega in mu reči "ti". Ko ljudem okrog nas rečemo »ti«, niso več delci brezoblične množice, temveč naši tovariši, prijatelji.

V mladosti spletemo tisto mrežo odnosov, od katere bo največ odvisno, ali bomo v življenju srečni ali ne. Mladost je tudi čas, ko se odločimo za življenjskega sopotnika, ko se duši razodene tisti "ti", kateremu se bomo v ljubezni popolnoma odprli.

S tem pa skrivnosti ni konec. Vsak "ti" z malo začetnico nas naravna na "Ti" z veliko. Vsak globok in iskren odnos med dvema osebama se nadaljuje v okolje svetega, večnega, v okolje Boga. Bog se skriva in razkriva v medosebnih odnosih.

Bistvo in poslanstvo mladosti sta torej velika. Mladost je izziv in neprecenljiva priložnost. V srcu naših mladih let je namreč "ti" – z malo in z veliko. Ko zaživimo ta izziv, nas tudi minevanja ni strah.

Dragi volčič, draga volkuljica!

Praznične strani tokratnega Skavtiča ti prinašajo same zanimive ideje, kako lahko preizkusiš spretnost svojih šap in domač brlog pripraviš na praznovanje božičnih praznikov. Pri tem seveda ne pozabi na volčja zakona. Če ju boš z veseljem izpolnjeval, boš Jezusu pripravil lepe jaslice tudi v svojem srčku, s tem pa razveselil tudi vse, ki jih srečuješ na svojih džungelskih poteh. Želiva ti lepo praznovanje, v prihajajočem letu pa veliko razigranih volčjih prigod in DOBER LOV!

Petra Pucelj, Nežna kresnička, Šentjernej 1 in Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

AKELIN NASVET

VOLČIČ MISLI NA DRUGE ...

... KAKOR NA SAMEGA SEBE.

Neža Čerin, Mirna srna, Ljubljana 4

ČILOVA POŠTA

NAŠA DŽUNGLA

S krdelom smo se letos prvič odpravili na jesenski izhod. Hoteli smo si pogloblje ogledati našo džunglo, ki počasi že tone v zimsko spanje. Prav tako smo se hoteli prepričati, kako se naše gozdne živali pripravljajo na prihajajočo zimo. Najprej smo ugotovili, da Bandarlogovce prav nič ne zebe in da so še vedno zelo nagajivi. Ugrabili so našo mamo Rakšo in zanjo zahtevali sto zlatnikov. Naloga bi bila še lahka, vendar je bilo v trdi temi in močnem vetru zelo težko kaj najti. Mamo Rakšo smo nato našli zvezano nekje pri vaškem kozolcu, Bandarlogovci pa so se že razbežali. Naslednje jutro smo se podali na obisk k lovcem. Marsikdo izmed nas je prvič videl, kako sploh v resnici izgleda

opremljen lovec. Izvedeli smo, katere živali živijo v našem gozdu in kako tudi pozimi skrbijo zanje. Pokazali so nam lovsko orožje in razkazali lovsko kočo.

Najbolj pa se nam je vtisnila v spomin nesreča, ki se je zgodila tega dne. Brez da bi

ubogali voditelje, smo skupaj postavili štiri vzmetnice. Po njih smo skakali, po zraku pa metali copate

in podobne stvari. Kar naenkrat pa je nekaj zadelo luč, ki se je odtrgala, padla na tla in se razbila. Kazni nas je bilo zelo strah, saj je bila luč Balujeva. Radodarno nam jo je ponudil, da smo razsvetlili brlog. Ker pa

je bil Balu zelo vesel, da se ni nikomur nič zgodilo, nam je za odkupnino naložil, da moramo priti spomladi pomagat čistiti hišo.

Tako smo preživeli še eno lepo dogodivščino, sedaj pa se že pripravljamo na nove podvige.

Krdelo nagajivih tačk, Zagorje 1

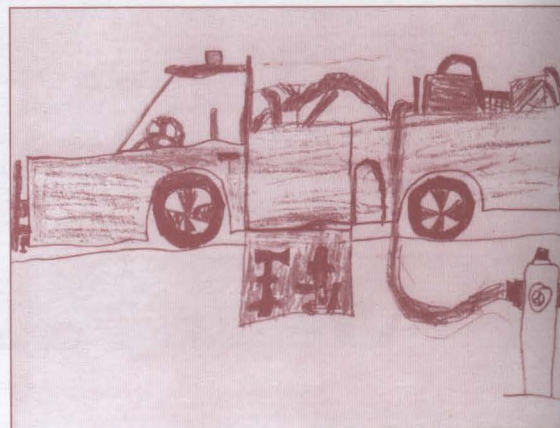
GASILCI IN NOVOMEŠKA LOVIŠČA

Smo krdelo Novo mesto 1. V mesecu oktobru, ki je mesec požarne varnosti, smo obiskali PGD Vavta vas, Novo mesto. Ogledali smo si gasilsko društvo, avtomobile (cisterno, »mazolo«, ki drži manjšo količino vode) in opremo, ki smo jo tudi preizkusili. Nekateri so imeli celo priložnost, da so s posebnim avtomobilom odšli na lokacijo, kjer je zbiralnik vode. Ostali člani so nam predstavili postopek, kako se s peno ugašajo

vnetljive snovi.

Volkuljica Alenka je o našem obisku gasilcev povedala: »Ko smo prišli, smo pogledali avtomobile in obleke, potem smo se igrali s peno. Potem smo se igrali igro in z Markom sva postala vodnika gruč. Potem smo risali, pojedli kosilo in nato so po nas že prišli starši.«

Dober lov!

Čil, Novo mesto 1

KAJINA SPRETNOST

ANGELČEK IZ MOČNEGA KRDELA PODPOHORSKE DŽUNGLE

V decembru se vsi veselimo sv. Miklavža, voščilnic, smrečice, jaslic in daril, ki si jih podarjamo, zato vam bom predstavila in kar se da nazorno in enostavno pokazala, kako se naredi angelčke iz testenin.

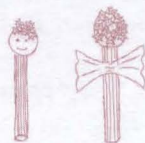
Za izdelavo angelčkov potrebujemo:

- silikonsko pištolo (kot lepilo),
- zlat sprej,
- črn in rdeč alkoholni flomaster,
- leseno ali glineno kroglico za glavo,
- testenine »cevke«,
- testenine »metuljčki«,
- testenine »polžki«,
- »zvezdice« za juho,
- špagete za izdelavo glasbila.

Potek dela:

1. Najprej vzamemo kroglico in jo prilepimo na cevko.

2. Na kroglico zalepimo zvezdice in kratek trakec, če želimo angelčka obesiti (npr. na božično drevo).

3. Na hrbtno stran cevke zalepimo metuljčka, ki predstavlja krila.

4. Na sprednjo stran pa nalepimo še dva polžka, ki predstavljata roki.

5. Angelčku damo lahko v roke tudi glasbilo: špaget z zvezdicami kot frulico ali špaget in polžka ob straneh kot kitaro ...

6. Ko se lepilo strdi, ga še popršimo z zlatim sprejem in mu s črnim flomastrom narišemo oči, z rdečim pa usta.

Pa vesele in blagoslovljene praznike!

Tina Berglez, Marljiva lisica, Maribor 2

OKRASKI ZA BOŽIČNO DREVO

Bližajo se prazniki in tudi v džungli komaj čakamo, da bomo spet lahko okrasili božično drevo, postavili jaslice ... Da pa bo letos smrečica še lepša, lahko skupaj naredimo prav posebne okraske.

Potrebujemo: vodne balončke, ostanke volne različnih barv, lepilo Mekol in čopič.

Potek dela:

1. Mizo pogrnemo s starim časopisnim papirjem in nanjo zložimo vse potrebščine.

2. Napihnemo vodne balončke ter jih ovijemo z volno. Lahko uporabimo eno ali več barv.

3. Balončke ovijemo s poljubno količino volne (pomagamo si lahko z lepilnim trakom, ki nam drži začetek in konec niti; na koncu ga odstranimo).

4. Balončke z volno dobro premažemo z lepilom.

5. Pustimo jih na toplem kraju, da se lepilo popolnoma posuši. Ko je lepilo suho, balončke počimo. Ostane nam le »ogrodje«, okrasek. Nanj navežemo še vrvico, s katero ga bomo navezali na božično drevo.

6. Seveda pa lahko okraske tudi pobarvamo z različnimi barvami, jih popršimo ...

Dober lov ter lepe in vesele praznike!

Petra Pucelj, Nežna kresnička, Šentjernej 1

IKIJEVE ZANKE IN UGANKE

Iki je s tvojo pomočjo uspelo nabrati vse hruške in jabolka za ozimnico. Ker ga tako za zimo ni več skrbelo, se je odločil, da bo šel na daljše potovanje v malo toplejše kraje. Ne boš verjel, kam je prišel. Naenkrat ni bilo več domače džungle, le tu pa tam kako drevo in grmiček. Odkril je tudi rastline, ki so imele bodice tako kot on – ježevec Iki. Dlje ko je hodil, bolj nenavadno, drugače se mu je vse zdelo. Tudi zemlja ni bila prav nič vlažna, tako da ga je v tačke že močno žgalo od sonca, ki je močno pripekalo od jutra do večera; prav želel si je dežnih kapelj, nad katerimi se je v domačih loviščih večkrat pritoževal. Tu pa je bilo vse tako suho in močno se je kadilo in ga zaprašilo, kadar ga je prehitela žival z eno ali dvema grbama, na katerih so sedeli ljudje ali pa je bila pritrjena prtljaga. Volčič/volkuljica, morda že veš, kako se imenuje taka pokrajina, kjer

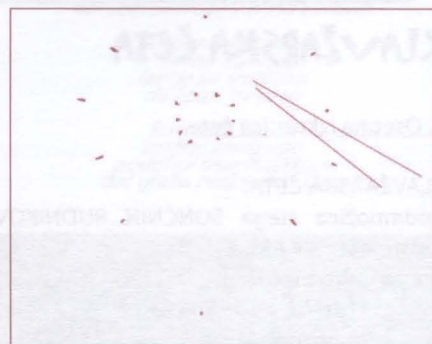
ni sledu o vodi? No, naj ti malo namignem, če ti ni že vse jasno: prva črka je P, četrta Č in zadnja A, vsega skupaj pa ima beseda sedem črk.

To je: P _ _ Č _ _ A.

Nekega večera je Iki, medtem ko se je utrujen pripravljaj na spanje in je komaj še gledal, opazoval čudovito nebo, na katerem je zagledal nekaj prav posebnega, kar je svetilo močneje kot vse ostalo. Ker so se mu oči že močno zapirale, je videl samo še drobne pikice in nek obris, ni pa mogel natančno razločiti, kaj bi to lahko bilo. Te pikice so izgledale tako kot pikice na spodnji sliki. Če se malo potrudiš, ti jih morda uspe pravilno povezati tako, da pikice dobijo neko določeno obliko, pomen ... Morda je to neznani leteči predmet? Ali pa leteča žoga? Kaj pa ti misliš? Skušaj te pikice povezati med seboj! Morda bo dovolj

že to, da ponavljaš obris, ki ga je Iki vendarle uspel razločiti. Le kaj bi lahko bilo na nebu, tam daleč v toplih krajih, kjer se marsikaj dogaja? Naš Iki se je medtem že odpravil proti domu, saj je zapadel sneg in takrat je zagotovo najtopleje v domačem brlogu.

Tatjana Prašnikar, Pojavna štrka, Homec 1

IGRE Z BAGIRO

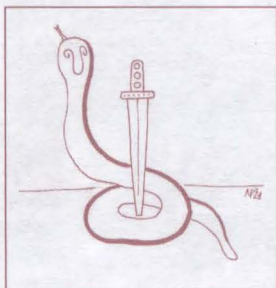

Volčiči se radi igramo vedno nove igre. Tokrat je igra povezana z zgodbo o kraljevem anksu – zlatem bodalu, ki ga je Mavgli ukradel beli kobri. Anksu je na Zemlji med vsemi pohlepneži, ki so ga hoteli imeti zase, sejal smrt.

Za igro potrebujemo anksu (posebna palica, zavita npr. v svetlečo folijo), približno tri bele kobre in ostale volčiče, ki igrajo vlogo pohlepnežev.

Določimo mesto, kjer stoji kraljevi anksu, zapičen v zemljo. Bele kobre ga varujejo pred pohlepneži, vendar se mu ne smejo približati več kot za tri metre (pomembno je, da niso preblizu ankusa, sicer igra ne steče). Varujejo ga tako, da lovijo pohlepneže. Leti skušajo iz vseh strani priti do ankusa. Če se jih bele kobre dotaknejo, morajo "okameneti": obmirovati in čakati, dokler jih ostali pohlepnežni ne rešijo, tako da se jim splazijo med nogami. Igra se konča, če pohlepnežem uspe dobiti anksu ali pa če bele kobre vse polovijo.

Barbara Bobnar,
Ljubezniva orka,
Grosuplje1

BALUJEV BRLOG

V prazničnih dneh se še posebej veselimo rojstva malega Jezusa, ki se je za vse nas rodil v skromnih betlehemskih jaslih. Vsako leto v naših domovih postavimo jaslice, na praznovanje tega veselega dogodka pa se že v adventnem času pripravljamo tako, da skušamo biti čim bolj pridni in naredimo čim več dobrih del. S tem Jezusu tudi v naših srcih pripravljamo jasli. Na prazničnem lovu v Balujevem brlogu pa bomo tokrat spoznali, kdo je prvi praznoval božične praznike tako, da je v postavil jaslice.

V džungli črk najdi in prečrtaj (loviš lahko v vseh smereh) naslednje besede: Betlehem, Marija, Jezus, Jožef, sij, jasli, božič, osel, pastir in angel.

V kuponček po vrsti prepiši vse črke, ki jih nisi prečrtal. Vse črke skupaj ti bodo povedale ime svetnika, ki je v Greccu blizu Assisija leta 1223 postavil prve jaslice. Plen (rešitev), ki si ga ulovil, do februarja pošlji Skavtiču. Pripisi še svoj naslov. Morda boš imel srečo in ti bo Čil prinesel džungelsko presenčenje.

Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

F	R	I	T	S	A	P	B
O	S	E	L	R	A	E	N
A	N	G	E	L	T	Č	I
J	J	A	S	L	I	Š	F
I	E	K	E	☺	A	S	E
R	I	H	Š	S	I	J	Ž
A	E	B	O	Ž	I	Č	O
M	K	I	S	U	Z	E	J

Znal je risati tako smešne skice kot bolj resne vrste risb in slik. V svojih zgodnjih letih je odkril, da lahko obe roki uporablja enako spretno. Včasih je tako za hec z desno roko risal in istočasno z levo senčil risbo. Iz njegove pisave je težko razločiti, katero roko je uporabljal.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

SOOČENJE

Dragi skavti, drage skavtinje, v tej številki Skavtiča bomo pričeli prvega soočenju dveh čet iz čisto različnih koncev Slovenije. Tokrat sta se povabila odzvali Klavžarska četa iz Idrije in Klopi iz Šentjerneja. Obema smo zastavili enaka vprašanja, oboji pa so se pri odgovorih zelo potrudili.

Katera četa od obeh vas je bolj navdušila? Sporočite nam, veseli bomo vašega odziva. Obenem pa vas tudi vabim, da morda na soočenje z vašo četo izzovete kakšno drugo četo. Kar korajžno, moj naslov zagotovo poznate (damjana.kern@skavt.net). Pišite mi!

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

KLAVŽARSKA ČETA

1. Osebna Izkaznica čete

KLAVŽARSKA ČETA,
podmnožica stega SONČNIH RUDNIKOV
(obstoječega v Idriji)

Gre za unijo množic:

V_{voditelji} = {Urška, Alex, Jerica}

V_{vidre} = {gobezdala2}

V_{štoklje} = {afne3} (op.p.: prijetne

damice dekliških vodov)

V_{tigri} = {mačoti-1}

V_{sokoli} = {koma} (op.p.: vitezi, kavalirji,
sijajni umi, nadrasa
takorekoč)

V_{cepici} = {}

V_{nedorasa deteta} = {Jakob, Nejc} (op.p.:
naši tehnični)

2. Kratka promocija domačega kraja

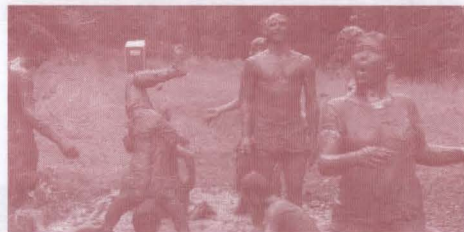
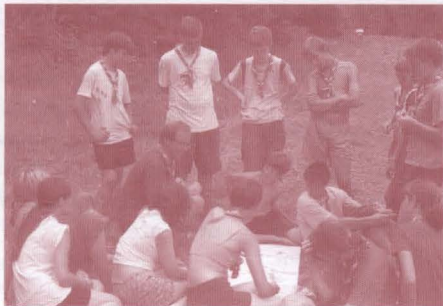
Idrija ...

V glavnem ... govdi,
zanimivi govci.

Dejstva: V Idriji
imamo rudnik. Ta
rudnik je znan.

Zakaj že? Ta rudnik,
ki je znan, je rudnik
živega srebra.

Pravzaprav, nekaj
drugi največji rudnik,

ki je znan in je rudnik Hg v Evropi. Ta rudnik,
ki je znan in je rudnik živega srebra, drugi
največji v Evropi, nekaj, je v zapiranju.

3. Anekdota iz življenja naše čete

Nekoč, pred davnimi, davnimi tremi
dnevi smo se vsi štirje vodi zbrali brez
strokovnega vodstva v Godoviču. Vodniki
smo imeli namen mlajšim predstaviti vrste
ognja. Odšli smo globoko v gozd k neki jasi,
kjer nihče ni dobro poznal terena. Ko smo
vse končali je bila že trda tema, zavedli smo
se, da nimamo niti ene svetilke. Z zasilno
svetlobo mobilnih telefonov smo poskušali

najti pravo pot. Kljub
vztrajnemu trudu smo
se odločili, da pokličemo
prijatelja, ki teren dobro
pozna. Nekaj časa smo
prepevali pesmi, ko pa
nam je posvetil z lučmi
od avta, smo se zavedli,
da je bila pot naravnost
pred nami.

To se je zgodilo samo enkrat.

4. IV, ki se ukvarja s čim zanimivim

Veščina (preizkus, op.) za ime Vztrajnega
tigra.

1,5m kola je moral zabiti v trdna tla s
sekiro. Zelo se je namučil, a na koncu mu je
vendarle uspelo.

Veščina za ime energične štoklje.

Vodnica mi je pripravila neprijetno
presenečenje. Trdno mi je napolnila vrečo
za smeti s travo, katero sem morala brcati
3 minute.

5. 10 razlogov, zakaj je lepo biti skavt v naši četi

... ma kaj deset, osemindvajset!

Luka Jerman	Klemen Majnik	Nadia Medić
Urban Nabergoj	Benjamin Munih	Alenka Medić
Franci Medic	Barbara Kuštrin	Mojca Jerman
Tadej Močnik	Neža Vončina	Nina Podob
Alen Brus	Jernej Albreht	Neža Sedej
Matej Munih	Dominik Kavčič	Sara Eržen
Primož Makuc	Martin Svetličič	Mojca Istenič
Polde Svetličič	Tami Strnad	Nuša Bolčič
Peter Rupnik	Maja Pišljar	

KLOPI

1. Osebna Izkaznica čete

IME: Klopi (al pa kr po šentjernejsku- kl'sci)
VODITELJA: Maja Franko - Živahni metuljček
Simon Blatnik - Narjači panter

VODI: 3 dekliški: Ježike, Miške in Delfini
3 fantovski: Orli, Levi in Termiti

ŠTEVILO IV: 42

STAROST ČETE: Klopi obstajamo odkar
deluje skavtska skupina Šentjerneja 1 - zdaj
se je začelo šele naše tretje leto. Čeprav smo
mladi in marsičesa še ne znamo, smo pa
tanartabulši!

KLIC: je še v »izdelavi«. :) Do sedaj se

namreč nismo spomnili klica, ki bi bil všeč
vsem. Mogoče pa nam bo letos končno
uspelo.

HIMNA: (na melodijo pesmi Krokodilčki,
Čuki)

*Odštekani klopi- mi smo prava stvar.
Za šentjernejske skavte smo pravi božji dar.
Pogljugalujga ta bo klop sveta,
še spat ne morma,
ker želimo si da:*

*Naše dolge noge,
naši ostri zobje,
naš nesramen nasmeh,
se dotakne vseh, (vseh)!2x*

2. Kratka promocija domačega kraja

Šentjerneja je znan po šentjernejskem
petelinu (zato se tudi naša skavtska

skupina imenuje Ognjeviti petelini),
petelinjih in konjskih dirkah ter cvičku.
Vredna ogleda je tudi kartuzija Pleterje in
muzej na prostem, kmalu pa bo svojemu
namenu služila naša skavtska hiša, ki jo
boste seveda morali priti pogledat.

3. Anekdota iz življenja naše čete

Na letošnjem poletnem taboru v Vitanjah na Pohorju smo nekega jutra, tik pred

odhodom na Roglo v hotelski bazen, kot običajno imeli zajtrk. Na tem zajtrku, pa se je naša mala izvidnica Tina tako najedla svoje najljubše hrane - čokolade. Jedla je in jedla, da se bo lahko skupaj z nami polna moči podala na pot. Kmalu zatem jo je pa začel tako boleti želodec, da ni mogla niti hoditi. Ker je bila prenačena Tina vztrajna in je seveda hotela iti z nami, jo je moral voditelj Simon skoraj celo pot nositi za vratom! Kdo ve, morda pa je bil to njen namen... (Sredi poti ji je na srečo odleglo in je potem v bazenu veselo čofotala z nami.)

4. IV, ki se ukvarja s čim zanimivim

Že drugo leto zapored smo šentjernejski skavti na velikonočni ponedeljek skupaj z ostalimi obiskovalci prireditve obujali star

običaj sekanja pirh. Prav vsi smo poskusili s kovancem zadeti pirh v klobuku tako, da bi kovanec ostal v pirhu. Največkrat je to uspelo našemu izvidniku Klemenu Simončiču in tako je postal »Pirhosek 2005«.

5. 10 razlogov, zakaj je lepo biti skavt v naši četi

- 1.... imamo čisto nove jamboree-je
- 2.... včasih pri kosilu na taboru nevede dobimo celo mravlje ličinke
- 3.... imamo super župnika, kaplana in sestre, ki nam radi pomagajo
- 4.... urejamo svojo sobo v skavtski hiši, tako da bo kmalu postala takšna kot si želimo
- 5.... sta naša voditelja res faci
- 6.... na taboru zaradi kupljene ustekleničene vode prejmemo dar gluha (kakšni so simptomi te »bolezni« vam raje na zaupamo)
- 7.... kljub temu, da vsi še ravno ne obvladamo vozlov ter vezav in da pogosto nastane naš »kmečki vozec«, pa nam vendarle uspe postaviti tudi prave umetnije iz lesa
- 8.... so naše poti preživetja blatne kot je Rock Otočec
- 9.... se znamo tako kot vsi pravi skavti izgubiti tam, kjer to skorajda ni mogoče
- 10.... smo sami pesniški talenti in so naši izvidniki na taboru sestavili naslednjo priredbo pesmi Ker sem (šentjernejski) skavt. Že samo njeno besedilo kaže, da

včasih naredimo kaj narobe, vendar se iz tega tudi kaj naučimo.

*Mik se že prebuja,
smreka trese se,
mela je nočno moro,
da jo s koreninam spulu je.*

*Nekaj modálnih skavtov
mu je pomagalo:
Blaž, Uroš, Tadej,
Klemen, Miha, Mitja, Jan. Odp.*

*Ker sem skavt, podiram smreke,
sekam jih en meter od tal,
ker sem skavt jih vlečem kukr trahtar.
Ker sem skavt, mečem češarke,
cilam jih v tercijalke,
ker sem skavt se v blato zavalim.*

*Sotor razmetan je,
Simon buni se,
fantje pa smrčimo,
da sotor trese se.*

*Rovrček je zakon,
zmeraj zmagamo,
podobni smo divjakom,
dar gluha prejmemo. Odp.*

V sportu je največje dosegel kot vratar v голу, čeprav je bil njegov način nenavaden. Od časa do časa je izustil kakšen bojni krik in na igrišče je vedno vzel rezervni par čevljev, ker je ugotovil, da so bile njegove noge manj utrujene, če si je čevlje ob polčasu zamenjal.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

OLJENKA

Jesen se je že prevesila v drugo polovico. Dnevi so vse krajši, vendar v nas budiyo vesele občutke in pričakovanja. Kmalu bomo prinesli Luč miru iz Betlehema pa Božič je pred vrati. Vseskozi nas bo spremljal mali plamenček upanja. Plamenček, ki je prepotoval dolgo pot iz Palestine do naših domov, kjer bo z nami živel naprej. Plamenčku lahko pripravimo bivališče v sveči, laterni ali pa v pravcati oljenki. V oljenki, ki so jo uporabljali tudi v svetopisemskih časih. Prve oljenke so ljudje začeli uporabljati na Bližnjem vzhodu, v deželah, bogatih z oljnim oljem. Podobne oljne svetilke arheologi datirajo v čase približno 4000 let pred Kristusom. Tovrstno svetilko bomo izdelali iz gline. Gline si lahko naberejo sami, obiščemo bližnjega lončarja, ali jo kupimo v kaki trgovini za umetnike (Prometej, Hobby Art ...).

Glino, nabrano v naravi, je potrebno najprej očistiti smeti in kamenčkov, nato pa jo zdobimo na majhne koščke in posušimo na soncu, v peči ali kar v pečici pri nizki temperaturi. Ko je glina popolnoma suha, jo je potrebno zdrobiti v prah. Pri tem tla pogrnemo s kosom blaga, na blago položimo deščico in glino s kladivom stolčemo v prah. Sedaj pa mammo ali babico poprosimo za staro cedilo z mrežo. S tem cedilom presejemo zdrobljeno glino v posodo in tako odstranimo vse nečistoče. V presejano glino nato vlijemo malo vode in dobro premešamo. Če je zmes presuha, dodamo še malo vode, če pa je prevlažna, primešamo malo gline v prahu. Kupček gline dobro pregnetemo in z gnetenjem poskušamo odstraniti vse zračne mehurčke. To je pomembno, saj zaostali mehurčki pri žganju povzročijo pokanje posode. Če pa dobimo **že pripravljeno glino**, zgornja opravila

izpustimo.

Kako izdelamo posodico?

Iz kupa gline vzamemo kepo, veliko kot

pomaranča, in jo z dlanmi oblikujemo v kroglo. S palcem nato pritisnemo v kepo, naredimo luknjo in prav tako s palcem začnemo tanjšati

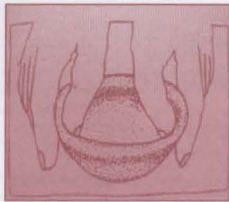
stene posode. Pozorni moramo biti na

to, da roba na vrhu posode ne stanjšamo preveč. Posodico postavimo na ravno podlago in jo razširimo v nizko in odprto

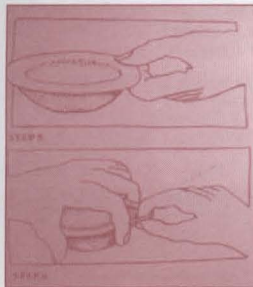

posodo. palcem in kazalcem oblikujemo rob okoli posode. Če se pojavijo razpoke, jih

nam posodica ne razpoka. Po tednu dni zakurimo ogenj in suho oljenko najprej segrejemo ob ognju. Pri tem se posuši še zadnja vlaga v posodi. Ko se nam zdi, da je posoda dovolj segreta, jo s palico potisnemo na žerjavico in jo previdno pokrijemo z drobnimi drvni. Proces žganja lahko opravimo tudi v peči za centralno kurjavo, seveda, če peč kurimo z lesom. Po uri gorenja, oljenko pustimo v pepelu, da se ohladi. Ohlajeno posodo potrkamo s prsti in se prepričamo, da ni počena. V rilček oljenke nato vložimo bombažni steni, prilijemo malo olja in prižgemo. Olje je lahko jedilno, olivno ...

zgladimo z mokrim usnjem ali gladko paličico. Seveda pa z vodo ne pretiravamo, saj razmočena glina ne drži oblike. Na vrsti je najtežji del. S prsti oblikujemo rilček za stenj. Pomagamo si z obema rokama in

poskrbimo, da glina ni razpokana. Posodico smo tako izdelali.

Sušenje

Naslednja operacija je sušenje. Posodo moramo sušiti

teden dni. Sušenje naj bo počasno, da

poskrbimo, da glina ni razpokana. Posodico smo tako izdelali.

V primeru, da se žganja gline ne moremo lotiti, lahko uporabimo teracota DAS maso. Pri prodajalcu preverimo, če je masa odporna na ogenj.

Na koncu pa ...

Če imate vsaj malo ustvarjalne žilice, lahko oljenko tudi okrasite, ali na podoben način izdelate stojalo za svečo. Naj vam oljenka prinese obilo zabave pri izdelavi in naj vas plamenček razveseljuje v dolgih prazničnih nočeh.

POZOR: Pri delu z ognjem moramo biti pozorni na varnost. Oljenke nikoli ne polagajmo na gorljivo podlago. Tudi iz okolice oljenke odstranimo gorljive predmete (adventni venček, suho cvetje ...) Najbolje je, da jo postavimo na velik krožnik. Če oljenka počli ali pušča olje, je ne uporabljamo več. V oljenki nikoli ne uporabljajmo bencina, petroleja, špirta ali kake druge vnetljive tekočine. Oljenka je namenjena zgolj uporabi olja. OLJENKE NIKOLI NE PUŠČAJMO GORETI BREZ NADZORA.

MOLITEV VODNIKA

(zapisali vodniki Čete homške mularije na vodniškem izhodu 22. oktobra 2005)

Gospod, daj, da bomo znali voditi, kot vodi PASTIR svoje ovce.

Da bomo usklajeni in povezani kot jata rib.

Da se bomo neizmerno trudili, kot se trudi ruševje, da zraste na SKALNIH pobočjih.

Da boš TI preoblikoval naša življenja temeljito,

kot voda preoblikuje skalo.

Da bomo znali ceniti malenkosti, kot cvetlice v puščavi, ki so hvaležne za vsako kapljico.

Da bomo veseli,

kot se razveseli otrok, ko mu mama prinese liziko.

Predvsem pa nam daj MOČI, da bomo pogumno stopali skozi naša in njihova življenja.

AMEN.

Jure Penov, Mavrični orel, Homec1

Gospod, vodil si me že po mnogih poteh v mojem skavtskem življenju. Vedno si me varno pripeljal do konca in zato sem ti hvaležen. Sedaj si mi zadal zelo težko nalogo. Postavil si me za vodnika, da usmerjam in dajem zgled mlajšim in ti na ta način služim. Ta naloga je zelo odgovorna, zato te prosim, da mi pri njej pomagaš in me usmerjaš. Daj mi moč, da poslušam in razumem ljudi okoli sebe. Pomagaj mi govoriti tako, da me bodo poslušali, delati

tako, da me bodo posnemali in voditi tako, da me bodo cenili.

Marko Mihalec, Vsestranski orel, Homec1

Gospod, Ti, ki si vedno med nami in nas varuješ, da z mislimi in dejanji ne odidemo predaleč. Prosim te, da me boš čez celo leto vodil, da bom kar se da dobro opravil »poklic« vodnika ter da ne zaidem v »nirvano«. Bog, prosim te tudi za moj vod, da se jim ne bo zgodilo kaj nerodnega! Amen.

Sašo Štih, Šarmantni orel, Homec1

Gospod Bog!

Hvala Ti, da sem z veseljem sprejela to nalogo vodnice. Prosim te, da bi jo znala uporabljati odgovorno, nesebično, tako, da je prav. Prosim te, da mi pomagaš premagati naslednje strahove: da me ne bi v vodu poslušali; da ne bi znala zanimivo pripraviti vodovega srečanja; da ne bi bila zgled ostalim; da ne bi bila neodgovorna in neiskrena. Sedaj so ti strahovi že deloma minili, a ko bo prvo vodovo srečanje, se bodo ponovno pojavili. Pomagaj mi, da bi ti strahovi izginili že sedaj in da bi potem lepo začeli s skavtskim letom. Vem, da mi boš pomagal premagati strahove, ker jaz verjamem vate in ti verjameš vame. Prosim te pa tudi za vsa pričakovanja in načrte, ki jih imam za svoj vod. Na

koncu pa še hvala, za vse voditelje, ki nas spremljajo na tej skavtski poti! HVALA TI!

Urška Žnidar, Navita kobra, Homec1

Gospod Bog!

Hvala ti za možnost, da sem pri skavtih in da sem lahko vodnica. Hvala ti za vsak trenutek, ki ga preživim pri skavtih in za vsa prijateljstva, ki si jih lahko pridobim. Hvala ti za vse voditelje, ki se zelo prizadevajo za nas. Za to skavtsko leto, ki je pred nami, te prosim, da mi pomagaš pri vodenju voda. Pomagaj mi biti drugim za zgled s svojimi dejanji. Prosim te za dobro presojanje v težkih trenutkih in da bom lahko vselej skrbela v vodu za dobro vzdušje, da med nami ne bo prišlo do preprirov. Prosim te tudi za priložnost, da bom enaka do vseh v vodu in ne bom delala razlik. AMEN.

Petra Kosec, Fletna piranja, Homec1

Bi-pi!

Veseli december je že v polnem teku. Miklavž se je podvzval in je prinesel sladkarije, ter šibe verjetno tudi. V tej številki boste lahko prebrali nekaj predlogov za zimovanje, o šegah, navadah in običajih okoli božiča in novega leta. Tokrat se nam bo predstavil klan iz Škofljice. Vsem vam, tam zunaj v skavtskem svetu, želim blagoslovljene praznike in srečno, ter mirno Novo leto!

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana2

ZIMA, ZIMA BELA...

... pa tako je bela, da bo naš'ga Mihca vzela. Se še spomnite pesmice, ki smo jo prepevali v vrtcu? Vsaj jaz se jo spomnim. Tale članek sem pisal v avtu na poti iz Kranjske Gore v Ljubljano na mrzel in meglen novembrski večer. Verjetno se vam bom zdel nor, da pišem in sanjam o snegu sredi novembra. Morda imate prav, a narava se je že počasi pripravila na zimo.

Večeri so že hladni in prav prijetno je sedeti nekje na toplem in piti čaj.

Kot sem že omenil, narava se je pripravila na zimo. Kaj pa mi skavtinje in skavti? Tu bom napisal nekaj predlogov in idej, kam bi lahko šli in kaj bi počeli na zimovanju noviciata ali klana.

Verjetno ste se že prepirali, kam bi šli na zimovanje. Verjetno tja, kjer je sneg. Vsi bi seveda radi imeli sneg, vendar narava zna biti muhasta in snega ni in ni. Naj vam omenim en primer muhavosti narave, ki se mi je zgodil lansko leto. Na zimovanju čete konec decembra ni bilo snega. Samo megla in rahlo pršenje. Precej turobno vzdružeje za zimovanje. S klanom pa smo šli konec februarja in je bilo, tam kjer smo zimovali, čez meter snega, prava zimska idila.

Destinacija je odvisna od naših želja in potreb. V kraju, kjer bomo zimovali moramo imeti primerno prenočišče. Verjetno mi ni treba razlagati, kaj naj bi to pomenilo.

Več kot primerna so župnišča, posejana po vsej Sloveniji. Telefonske številke župnišč dobimo v vsakem telefonskem imeniku.

Pokličemo in se prijazno pomenimo z župnikom. Seveda je treba poklicati veliko prej, da si zagotovimo prostor. Praktično v vsakem slovenskem kraju najdemo župnišče, samo domišljijo je potrebno imeti in kanček dobre volje. Župnišča so ponavadi brezplačna, vendar je vseeno prav, da opravimo, t.i. služenje. Nasekamo drva, očistimo dovoz snega, ipd.. Najbolje je ponavadi kar vprašati, če ima župnik kakšno delo, ki ga lahko opravimo mi namesto njega.

Druga možnost prenočišča so razne zasebne in javne kočice. Te so po večini vse za plačat in je nujna poprejšnja rezervacija prostorov. Naj navedem le nekaj planinskih koč: Komna, planina na Kraju, Velika planina, pohorske kočice in še bi lahko našteval. Skratka imeti moramo domišljijo, srečo in pa voljo, da dobimo tisto, kar smo si zamislili. Vse pa je odvisno od tega, kako zgodaj pokličemo kontaktno osebo.

Kaj lahko počnemo na zimovanju? Klasika je kepanje in pa izdelava sneženega moža. Lahko se naučimo poiskati in narediti snežno zavetje pod veliko smreko, pripravo ognja v snegu. Po drugi strani si lahko izdelamo krplice in se odpravimo na pohod po

zasneženem gozdu. Smučanje in sankanje tudi pride v poštev. Domišljija dragi moji. To je potrebno.

V varnem in toplem zavetju se lahko učimo skavtskih veščin, kot so vozli, signalizacija (sporazumevanje z zastavicami in Morsejeva abeceda) in preživetje v

naravi. Lahko se učimo prve pomoči, ki ni pomembna samo na skavtskem nivoju, ampak tudi na nivoju države. Saj veste pomoč sočloveku v stiski smo obljubil Bogu, skavtom in domovini.

Lahko povabimo kakšnega zanimivega gosta. To je lahko gorski reševalec, ki bi nam prijazno razložili tehnike samovarovanja na poti in nas naučil varne hoje v gore pozimi. Povabimo predavatelja rdečega križa, ki bi nas naučil osnov prve pomoči. Možnosti in idej je nešteto mnogo.

Verjetno ste opazili, da nisem dal konkretnih in jasnih namigov kam in kako lahko greste na zimovanje. Prvič zato, ker bi potem vsi stegi leteli na isto lokacijo in po drugi strani, ker zimovanje oblikujete tudi v drage PP-jevke in PP-jevci.

Pomagajte svojemu voditelju s predlogi in organizacijo. Tako boste še bolj uživali, saj boste vedeli, da ste prispevali kamenček v celoten mozaik zimovanja.

Želim vam čim več lepih in srečnih trenutkov v beli in zasneženi naravi. Pazite nase in na druge, kajti nesreče imajo to slabo navado, da prehitro pridejo. Pa srečno pot!

Luka Novak, Pozorni ris
Ljubljana 2

Bi-Pi se je zavedal, da njegova mati ni bila najbolje preskrbljena, zato je bil odločen, da postane finančno samostojen kakor hitro bo to mogoče. Oklestil je vse nepotrebne stroške; tako je med drugim opustil kajenje, ker je bilo drago, in tudi kasneje, ko si ga je lahko privoščil, ni več prižgal cigarete, ker je ugotovil, da je razvada vplivala na njegov čut za voh v izvidništvu. (iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

KOTIČEK TETE KLANKE

Draga teta Klanka!

Moje vprašanje mogoče ni tako zanimivo, ampak vseeno (računam na zanimiv odgovor) – za kaj sploh gre pri skavtskem zakonu o čistosti »v mislih, besedah in dejanjih« ... A ima to kakšno vezo s higieno ali gre za čistost v zvezi s spolnostjo ali je to čisto nekaj drugega ... Hvala za odgovor!

Snažni albatros

Hej, albatros, bravo!!! Ja, točno tako, čestitam, ker sploh RAZMIŠLJAŠ! Poglejte vsi sem, tu imamo fanta, ki res razmišlja o skavtskih zakonih! Se bom potrudila, da ti dobro odgovorim, ker sem prepričana, da si »fant od fare«. Joj, ko bi bila kakih 50 let mlajša ... No, teta Klanka, zresni se ... Torej, moram ti priznati, da sem se včasih tudi sama spraševala o tem zakonu, zdelo se mi je namreč, da ne govori samo o kopanju enkrat tedensko, nihče pa mi ni znal točno razložiti. No, sčasoma sem ugotovila, da je tale zakon pravzaprav nad vse imeniten, da ponuja nekaj res lepega. Zdaj me je pa tvoje vprašanje »prisililo« (hvala ti!), da sem preverila še, kaj o tem pravi naš Bi-Pi. Bom kar malce zmešala njegovo in svoje mnenje (tako kot kuham svoje sloveče mineštre). Najprej pomisli – kdaj se ti čutiš čistega ... Čakam ... čakam ... Si razmislil? Če zares dobro pomisliš, si lahko dobro umit, odišavljen, naželiran itd. pa se morda ne čutiš ravno čistega. Ali pa reciva raje tako – ko se vrneš s proge preživetja ali hudo deževnega izhoda, so tvoji čevlji ali pa blatni kroj verjetno precej težji kot potem, ko jih mama (ali pa ata – tudi takšne poznam in so prav »fejst deci«) prežete z dišečim **** (ne smem delati reklame za prašek) potegne z vrvi za sušenje. Če se greva matematiko: čisto = lažje. Tako tudi sama lahko rečem, da sem čista, kadar se čutim nekako lahkotno, veselo, neobteženo, dobrohotno, zadovoljno, zdravo, polno (ne vampov, ampak duha, veselja, ljubezni) ... Verjetno si tudi sam že kdaj občutil to lahkotnost. Jaz jo občutim, kadar se vračam od spovedi – me kar odnese skozi vrata, saj sem odložila tistih 674 kg grehov, ki so me vlekli k tlom, pa kadar se uspem

pri jedi malo zadržati in z neverjetno lahkoto vstanem od mize, pa kadar uspem prekuhati kako zamero, se zadržati zlobnih pripomb, odpustiti, trapaste zgodbe in trače obdržati zase ... In – verjameš ali ne – včasih bi z veseljem izpustila kakšno hudo sočno besedo, pa se raje zadržim. Kadar mi vse to uspeva, se čutim lahko (kljub svojim 79kg) in nekako ... čisto.

Naš modri Baden-Powell (on ga pa res »pihne«, ampak na skrajno pozitiven način – beri ga, nasmejaj se boš in marsikaj naučil hkrati) se je v razlagi tega zakona lotil najrazličnejših tem: kajenja, preklinjanja, pitja, grdega govorjenja, obscenih šal, humorja, higiene, jetike, pljuvanja, mikrobov ... Ja, precej na široko je zastavil to čistočo in prav je imel! Si že kdaj slišal, da tudi odvisniki rečejo, da so »čisti«, ko se jim uspe vzdržati jemanja mamil? Dragi dečko, če hočeš biti čist, pa kadiš – ugasni svoj zadnji »čik«, če se ob

omembi »kultura pitja« samo zasmеjiš, bo šla tvoja pot do čistosti mimo (ne skozi!) kozarca in flaške piva, če se iz tvojih ust valijo pokvarjene zgodbe in namigi, smeh pa ti uspe vzbuditi le s kosmatimi vici, potem najprej operi usta (tako so nam včasih rekli, ko smo grdo govorili). No, Bi-Pi (stvaren človek) je imel v mislih tudi čisto konkretno čistost telesa – umivanje dan na dan, spodaj, zgoraj in vmes, torej povsod. In vedno – tudi na taborih. Če je vode malo, Bi-Pi priporoča drgnjenje z mokro brisačo, kar ti še poživi krvni obtok.

Seveda pa ni vseeno, kaj počneš s svojim telesom, ki je tudi spolno in si želi nežnosti – tudi tu lahko z napačno spolnostjo in prehitevanjem po desni telo umažeš in s tem obtežiš. Pa, da se razumeva, sama spolnost niti slučajno ni nekaj umazanega, saj gre za enega najlepših božjih izumov. Samo dati ji moraš čas, da prileze iz svojega sramežljivega skrivališča (menda najraje pride ven ob poroki), ne moreš je na silo iz nje izbežati – v takem primeru bodo z njo samo težave. Ampak tega si verjetno ne želiš, kajne? Teta Klanka svetuje: bodi potrpežljiv ... in čist. V mislih, besedah in dejanjih ... Misel na nekaj lepega te verjetno ne teži tako kot misel na nekaj, kjer si ga polomil. Če nekemu želiš dobro, bo ta misel verjetno lažja od misli sovraštva ... in če narediš nekaj lepega za sočloveka, te bo od veselja morda kar nosilo »po luftu«, drugače, kot če se obrneš stran in s sklonjeno glavo odideš. Evo, bodi lahek (pa brez dietnih jogurtov in napitkov) in bodi čist, da boš ponosen, ko se boš pogledal v ogledalo – od zunaj ali pa do znotraj!

Kje pa tebe rutka žuli? Teta Klanka željno pričakuje vaša vprašanja, tegobe in zagate (da vas jih reši) na naslovu skavtic@skavt.net.

Tvoja teta Klanka

Gozd blizu šole je bil sicer prepovedan kraj, a Bi-Pi-ja je zaradi ljubezni do narave vseeno privlačil kot magnet. Tu je užival ukradene urice, opazujoč ptice in živali, in se učil o njihovem načinu življenja; lovil je zajce, jih odrl in skuhal nad majhnim ognjem, kajti vedel je, da bi ga preveč dima izdalo. Naučil se je, kako splezati na drevo in se skriti pred radovednimi učitelji, in kmalu se je naučil tudi, da je prva lekcija v zalezovanju sposobnost, da »zmrzneš«, kajti večina le redko opazi negibno bitje.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

BOŽIČNI OBIČAJI

Ste se kdaj vprašali, kakšni so bili slovenski običaji ob božiču in Novem letu. Pa pustimo ob strani Coca cola Božička in socialističnega Dedka Mraza. Ste morda kdaj pomislili, da so bili včasih običaji in verovanja, ki pa so danes povsem zamrli.

Decembra imamo cel kup godov svetnikov, ki so med ljudstvom še posebej znani. Prvi je seveda sveti Miklavž. Ob svetem Miklavžu ni ohranjenih prav posebnih vraž. V poganskih časih so prav tako imeli prijaznega in dobrotljivega moža, ki pa je bil po drugi strani tudi hudoben in maščevalen. Ko so stari Slovani sprejeli krščansko vero, se je spremenil ta mož v svetega Miklavža. Postal je prijazen, darežljiv in tudi zavetnik otrok. Drugo značajsko potezo pa so »podedovali« zli duhovi oz. parkeljni.

13. decembra praznuje god sveta Lucija, zavetnica oči in priprošnjica za očesne bolezni. Vsi poznamo zgodbo, kako si je sveta Lucija iztaknila oči v imenu vere, naslednji dan pa ji je angel prinesel nove. V okolici Kobarida so verjeli, da če na god sv. Lucije šivaš, te lahko Bog štrafa (kaznuje) in oslepiš. V Šalovcih so verjeli, da če na ta dan k hiši pride ženska, se bo naslednje leto v hiši razbilo dosti posode.

21. december goduje sveti Tomaž. Ta dan je tudi najdaljša noč in najkrajši dan v letu. V Rožu na Koroškem verjamejo, da imajo na ta dan čarovnice največjo moč. Prav tako na Koroškem je izpričana naslednja vraža. Kdor se dan pred svetim Tomažem posti in zvečer, preden gre spat, zmoli sedem očenašev in sedem čaščenmarij- temu se sanja kako se mu bo v prihodnje godilo. Dekle v sanjah vidi svojega ženina, fant pa svojo nevesto. V okolici Kobarida so verjeli, da če na dan svetega Tomaža gospodinja obesi perilo, bodo naslednje leto imeli zagotovo nesrečo pri živini.

25. decembra praznujemo rojstvo našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Na večer pred Božičem so imeli po vseh Slovenskih domovih na mizi božični kruh. Imel je različna imena. Božičnik, božič, župnik, poprtnik, prtni kruh, pogača, didinjak in še mnogo drugih imen boste našli, po različnih slovenskih krajih. Vendar ni bil povsod enako pečen. Govorimo predvsem o 3 različnih vrstah kruha: ajdovem, rženem in pšenične. Na mizi so bili še naslednji predmeti: posodica z blagoslovljeno vodo, vejica, smodnik, žegan les, vrbove mačice ali cvetne butare, različno poljsko orodje, odvisno seveda od kraja do kraja. Po božiču je bila tudi živina deležna božičnih kruhkov. V Metliki so verjeli, da če se na mizo nasloniš s komolci, dokler je bil kruh na mizi, so se mu komolci izpahnili, po telesu pa je dobil

grde tvore.

V Kanalu ob Soči so zvečer na ogenj položili velik lesen čok. Iz načina gorenja so napovedovali prihodnost. Če je lepo, mirno gorel je obetal dobro letino. Če je samo tlel, je napovedoval hude čase. Če se je plamen nagibal proti severu je napovedoval sušo, če pa je kazal proti jugu, je napovedoval močo.

Ponekod je še danes navada, da na sveti večer vlivajo staljeni svinec v mrzlo vodo. Iz različnih oblik, ki so se izoblikovale, so potem ljudje z bujno domišljijo napovedovali prihodnost.

V okolici Novega mesta so verjeli, da če gre deklica na božično noč k samotnemu jezeru, od koder se ne vidi daleč, bo v njem uzrla podobo svojega bodočega moža.

V okolici Logatca verjamejo, da si moral ob polnoči, na božični večer na križpotje, če si hotel izvedeti prihodnost. Če si slišal zabijanje žeblja v desko, je to pomenilo smrt. Če si slišal vriskanje, je to pomenilo ohcet. Če pa si slišal otroški jok, lahko pričakuješ otroka v naslednjem letu.

Tu je zbran le del vraž in verovanj, ki so povezane z božičem. Za ta dan so ohranjene vraže o napovedovanju vremena, čarovnicah in še bi lahko našteval. Še posebno zanimiva je navada, ki se je na srečo ohranila vse do danes na podeželju. To je koledovanje. O koledovanju se ni ohranilo nobena prav posebna vraža. Včasih so ponekod hodili koledniki oboroženi naokoli.

O božičnih šegah in navadah najdemo več informacij v različnih knjigah. Naj navedem samo dve in sicer Praznično leto Slovencev in pa Slovenske ljudske vraže. Zelo zanimivo je brati različna verovanja, ki so bila prisotna v našem prostoru praktično vse do konca I. svetovne vojne. Toplo priporočam.

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

»Eno misel bi vam rad vtisnil v spomin - ENKRAT SKAVT, VEDNO SKAVT. V življenju boste spoznali, da so skavtski zakoni in skavtstvo zelo uporabni, zato nikdar ne dovolite, da bi kdo na skavtstvo gledal kot na igro, ki je končana.«
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

KLAN SOS, ŠKOFLJICA 1

- v tej zasedbi od leta 2003 naprej
- trenutno število članov: 3 voditelji, 3 popotnice, 4 popotniki
- naj potovalni tabor: Češka 2004
- naj zimovanje: Velika planina 2004
- največkrat izrečeni stavek: »Joj, Boh!«
- tradicionalni vsakoletni dogodki: udeležba na Jakcu, nabiranje mahu za Karitas, postavljanje velikonočnega ognja, čistilna akcija, raznos LMB v Materinski dom in v Center Dolfke Boštjančič, srečanje s SKVO-jem, mesečne čajanke
- do sedaj sodelovali oz. se družili s skavti iz Grosuplja, klanom Dobrepolje 1 in klanom Zagorje 1
- naš najboljši prijatelj: tabornik Gašper (brat od Nasmejane činčila), ki zna kljub rosno mladim letom poskrbeti, da smo nasmejani in siti!-)
 - najbolj popularna aktivnost SOS klana: klepetanje po MSN-ju
 - več podatkov o nas v kratkem na: www.skofljica1.skvt.net
 - piši nam na naslov: SOS klan, Šmarska c. 25, 1291 Škofljica

DIALEKTIČNA PUMA
dva dni skupaj iskala miš,
ki je sploh ni bilo!

PREUDARNI P^a PANTER
pozdravlja Juleta

SMEJOČI ČMRLJ
drvar v nočni izmeni
(dela 365 noči na leto)

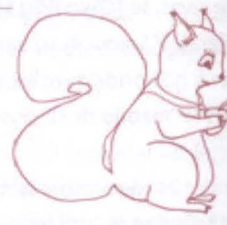
BLISKOVITI RIS
tanartaveč ji pa
tanartafrišen

DVOJEZIČNI JAGUAR
»Algien no entiende este?«

GLASNI RIS
rad prepeva,
še posebej mu je pri srcu
Spet kliče nas venčani maj

**SPECIALNA
VEVERICA**
»dežurna čistilka«
SOS klana

PRAKTIČNI MEDVED
zna klonirati barvice

ZAVZETA SRNICA
ljubiteljica sluzastih polžev
(posebej ima rada ta frišne)

NASMEJANA ČINČILA
poleg Dialektične pume edina
skočila oblečena v jezero

DOBRO DELO RAZMIŠLJANJE O ENI IZMED KOREMIV

Od skavtov ne bi smeli pričakovati, da bodo svoje služenje razkazovali na paradah, dobro pa bi bilo, če bi skavtski voditelji, starši in drugi spodbujali dečke in deklice v delanju dobrih del in učenju razlikovanja med običajnimi obveznostmi in drugimi opravili ter dejanskimi dobrimi deli.

Sebičnost je že skoraj svetovno zlo. Gotovo ga skavtstvo presega, kar dosega s pomočjo razvoja služenja drugim. Vsakodnevno dobro delo je pomemben faktor v razvijanju navade služenja in takih misli, ki bodo premagale sebičnost.

James E. West, 1928

V srcu skavtskega gibanja je dobro delo. Lahko ga imenujemo tudi motivacijska sila skavtskega gibanja in zato je tako pomembno za skavta, skavtsko organizacijo in družbo na splošno. Pomembno je, da razumemo, kaj zares pomeni, kako najbolje spodbujati njegovo izpolnjevanje in prepoznati njegove vrednote.

Kaj je dobro delo?

Dobro delo je prostovoljno dejanje dobrega. Skavte je potrebno spodbujati k opazovanju stvari, ki morajo biti narejene, in k temu, da jih tudi naredijo, ne da bi jih kdo za to prosil. Še več, skavte je potrebno vzgojiti za to, da jim vsakdanje dobro delo preide v navado. Pomagati jim je treba razumeti, da delo, za katerega se pričakuje, da ga bodo opravili, ne spada v isto skupino kot dobra dela, tudi če ga opravijo z nasmehom.

Opravljanje običajnih obveznosti doma ni dobro delo. Dobro delo je večja, sijajnejša stvar – dobro delo je pravzaprav način življenja, v katerem postane ključno prav služenje bližnjemu. Dobro delo je prostovoljno dejanje. Če boste skavte spodbujali tako, da jim taka dejanja preidejo v navado, bo dobro delo postalo njihov način življenja.

Takšen proces je proces vzgoje in ne bo dosežen kar tako. Potrebuje skrbno načrtovanje in predstavljanje tega vedno znova, v vseh vrstah okoliščin. Potrebno je, da tudi sami pripravljate dejavnosti z različnimi primeri, ki bodo skavtom pomagali dojeti idejo in izkusiti tisti sijajen občutek resničnega dobrega dela.

Vrste dobrih del

Dobra dela lahko razvrstimo v različne

skupine. Izpolnjevanje šolskih obveznosti je dolžnost in ne dobro delo. Skavt pa, ki pozorno pazi na stvari, ki jih je potrebno postoriti, in se prostovoljno javi za pomoč hišniku, učitelju ali ravnatelju, resnično opravi dobro delo.

Javna dobra dela vključujejo na primer to, da pobereмо bananin olupek na pločniku, odstranimo razbito steklo ali žeblje itd. z ulice, pobereмо papirček, opozorimo pristojne, da ulična svetilka ne sveti, opozorimo na smeti na cesti. Vendar je to naša dolžnost in ne dobro delo.

Dobro delo čete pomeni, da gremo pomagat nekemu skavtu pri njegovem delu ali da mu pomagamo izpolnjevati njegove skavtske obveznosti. Obisk drugega voda

ali čete, da bi jim pomagali pri signalizaciji, prvi pomoči ali drugem skavtskem delu, ali če skavtski voditelj dela nekaj, kar ne vključuje njegovega rednega dela, je odlično dobro delo.

Obstajajo tudi **dobra dela v cerkvi in dobra dela za živali, državna dobra dela** in neomejeno število **osebnih dobrih del**. Večina skavtov ne govori rada o svojih osebnih dobrih delih in v tem jih moramo spodbujati.

Dobra dela se razlikujejo glede na situacijo. Najvažnejša stvar je vedno imeti v zavesti idejo dobrega dela, pri vsem, kar razmišljate in načrtujete, in ji dati določeno mesto in čas. Sicer bo kmalu postala površna in bo bolj v škodo kot v korist. Izogibajte se nagradam za dobra dela. Svojim skavtom recite:

»Naredite nekaj za drugega in radost ob dobro opravljenem služenju bo dovolj velika nagrada.«

Lahko vidite, da poti, po katerih gre lahko navada delanja dobrih del, nimajo konca. Težko bi našli kakšen dan ali uro, dogodek ali situacijo, kjer ni priložnosti, da bi naredili dobro delo. Bistvo je v tem, da skavtom

pomagamo odkrivati takšne priložnosti in da se jih resnično veselijo, ko v njih skušajo narediti največ, kar je mogoče.

Nekaj primerov dobrih del iz različnih skavtskih skupin:

- Dostavili smo 22.000 prospektov za župana, ki je skavtski voditelj.
- Med čistilno akcijo in tednom varstva pred požari so skavti preverili vsa dvorišča in napisali pisno poročilo o 250 nevarnostih, ki so jih kasneje preiskali in opravili.
- Izvidniki in vodnice celo leto opravljajo prometno varstvo pred šolo, kjer je nevaren prehod.
- Četa je odstranila ves regrat v mestnem parku in na trati pred sodiščem, ker je imel vrtnar, vojni veteran, leseno nogo in ni mogel poklekniti, da bi opravil to delo.

• Skavti iz čete pomagajo na mestnem kopališču kot reševalci iz vode.

• Za mestno upravo smo tri mesece poleti šteli avtomobile.

• Zgradili, pobarvali in skrbeli smo za ducat mest za sežiganje v našem kraju

in vsako soboto pod nadzorstvom našega gasilskega inšpektorja sežigali smeti.

• Vsi izvidniki in vodnice so postavljeni za namestnike gasilcev in se udeležijo štiritredenskega gasilskega tečaja pri poveljniku gasilcev.

• Prebarvali smo 17 telefonskih drogov.

• Zgradili in nadzirali smo javno drsališče za majhne dečke in deklice.

• Naša četa je opravila 2.400 ur prostovoljnega dela za našo krajevno skupnost.

• Zbrali, popravili in prebarvali smo 1.399 igrač in jih dostavili po domovih.

• Pomagali preseliti knjižnico s 5.000 knjigami iz ene stavbe v drugo.

• Po kratkem tečaju v gozdni šoli smo posadili 15.000 dreves na novi farmi.

• Skavti so pobrali več kot 50.000 kosov igel v tednu proti drogam. Lokalna banka je kasneje razstavila velik del zbirke v svojem bančnem izložbenem oknu.

• Šest tednov smo skrbeli za dolžnosti čistilke, ki je zbolela, da bi rešili njeno plačo.

• Delili smo hrano revežem na

SKAVTSKE VREDNOTE

božični zabavi prirejeni zanje.

- Sodelovali smo na razstavi zastav ob dnevu državnosti.
- Pomagali smo dobrotelnim ustanovam pri njihovem delu po vsej državi.
- Drugim smo razložili pravilno izobešanje zastav.
- Okrasili smo ulico za praznik občine.
- Nedavno je grozna nevihta podrla drevo na dvorišče neke vdove. Razrezali in razsekali smo ga na polena in ga spravili v kurilnico.
- Montirali smo telefon in plačali napeljavo za neko ubogo žensko, privezano na posteljo zaradi bolezni – to je bila njena edina komunikacija z zunanjim svetom.
- Četa je prevzela vso pomoč pri opravih za starejše občane. Po en deček vsak dan in sem ter tja skupina seka drva za zimo in čisti njihova dvorišča.
- Skupina skavtov je brala nekemu oslepelemu dečku vsako sobotno popoldne.
- Našli smo dečka, ki je pobegnil od doma, zbrali denar, da smo ga poslali domov in ga vključili v lokalno četo skavtov, kjer je kasneje postal vodnik.

Dobra beseda je izraz pozornosti do bližnjega v obdobju volčičev in volkuljic. Ta se kasneje nadgradi v vsakdanje dobro delo pri izvidnikih in vodnicah ter v služenje pri popotnikih in popotnicah ter voditeljih in voditeljicah.

Opustiti dobro delo bi moralo biti za vsakega skavta ravno tako težko, kot odpovedati se drugemu kosu torte. Pomagajmo svojim skavtom, da jim delanje dobrih del postane navada!

Vir: <http://www.inquiry.net/ideals/deeds/index.htm>, 7. 11. 2005

Prevedel in priredil: Matevž Strgar, Hrabri mišek, Škofljica 1

Kako živeti skavtske vrednote v vsakdanjem življenju??

V življenju potrebujemo določene smernice. Le-te nam pomagajo pri vsakdanjih odločitvah, vodijo naša dejanja in ravnanja. Te smernice lahko imenujemo vrednote. Pridobimo jih z življenjskimi izkušnjami, skozi odraščanje, s tem ko opazujemo druge. Svoje lastne vrednote ima vsak posameznik, vsaka skupnost, vsaka institucija. Vrednote so nekaj, s čimer živimo, s čimer se predstavljamo drugim. So nekaj, zaradi česar smo mi in zaradi česar sem jaz.

»Jaz sem pa skavtinja.« »O, to ste pa tisti, ki samo molite, ne?« Si že kdaj slišal/slišala ta stavek? Kako odreagirajš na kaj takega? Kaj odgovoriš, kako razložiš? Spomnim se svojega odziva na tako vprašanje. Bila sem presenečena, kako lahko nekdo nekaj takega »neumnega« sprašuje. »Ma to sploh ni

tega občutka, da bi se razdajala. To pa zato, ker vedno toliko dobim nazaj. Nasmeh, topel pogled, nepozabne spomine; težke trenutke, ki me opominjajo, da ni vedno vse lepo.

»Pri svoji časti obljubljam...« Skavtski zakoni, vrline. Krščanske vrednote. Ko premišljuje o vsem tem, se mi v mislih stalno pojavlja zakon »Skavt je vsem skavtom in skavtinjam brat/ sestra.« Kako noro dobro je priti na srečanje skavtskih voditeljev, srečati stare in nove obraze; kako je fajn, ko kamorkoli pridem, skoraj vsepovsod nekoga poznam. In vem, da se lahko obrnem, zanesem nanj. Kako je fajn, ko se lahko pogovarjaš in smejiš, se počutiš domačega. Ko začutiš samega sebe in si pravi ti. V tem je, vsaj zame, eden največjih čarov voditeljstva in skavtstva nasploh.

Ne, ni težko živeti skavtskih vrednot. Nekateri smo veliko, drugi bolj, tretji pa še bolj »skavtiš«. Vsi pa smo, ne glede na

res. Veliko hodimo okoli, se zafrkavamo, pogovarjamo, delamo različne projekte.« Če sedaj pomislim nazaj, sem izpostavila skavtske vrednote, ki so mi bile takrat kot klanovki najbolj pomembne. Danes bi morda zraven dodala še to, da se vedno znova učim novih stvari – tako dela z ljudmi, organizacije, veččin; da se kot skavtska voditeljica trudim vzgajati s svojim zgledom, s svojim načinom življenja. To so vrednote, ki jih najdem v svojem življenju.

Kako mi, skavtski voditelji, še živimo skavtske vrednote? Vodimo vejo, sodelujemo pri tropih, pomagamo drugim. Smo odprti za soljudi, vedoželjni, tolerantni. Se razdajamo, služimo. Čeprav sama velikokrat nimam

vse (izkušnje, mišljenje, navade, delo) člani Skupnosti; skupnosti, ki sporoča in kaže drugim, da je življenje lepo, da se ga spleča polno živeti in da nam lahko veliko da. In vse to mi, skavti, s tem, da Smo, sporočamo drugim. In to je zame največja vrednota, ki jo živim lahko prav vsak trenutek.

Petra Pucelj, Nežna kresnička, Šentjernej 1

Zato vas, skavte, preden grem, vprašam: boste dali vse od sebe, da postanete prijatelji z drugimi in dosežete mir v svetu? (iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

»Ni pomembno, kako majhno je to dobro delo – tudi če je samo takšno, da pomaga stari ženi čez cesto, ali da o nekom, ki o njem slabo govorijo, rečeš dobro besedo. Pomembno je, da narediš vsaj nekaj.« (iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

IŠČEJO SE KORENINE

»V ZSKSS bomo v letih 2005 do 2008 z ozaveščanjem o skavtskih koreninah vzgajali v dejavne skavtinje in skavte.« To je trditev, ki že nekaj časa odmeva v voditeljskih vrstah.

Kaj sploh so te korenine?

Korenine, o katerih govori gornja trditev, bi lahko opisali kot:

- tisto, iz česar izhajamo,
- tisto, kar določa našo pozicijo, naš položaj,
- tisto, kar nam daje pogoje za življenje,
- našo zgodovino,
- našo identiteto,
- naš življenjski sok – vir navdiha, spomin, kako se je kakšna stvar začela.

Na delavnici na temo vzgojnega namena na nedavnem Svetu Združenja v Ilirski Bistrici smo naredili nekaj novih korakov k njegovemu izvajanju. Zbirali smo ideje za logotip in geslo vzgojnega namena (dobili smo nekaj zelo zanimivih predlogov, ki potrebujejo le še dodelavo), in razmišljali o tem, kaj vse so naše korenine. Tri osnovne skupine korenin, iz katerih »raste« naša identiteta, so skavtske, katoliške in slovenske korenine. Posamezno skupino smo razdelali v manjše korenine in nastal je seznam:

Skavtske:

- Pustolovščina
- Bog
- Duh igre
- Plemenitost
- Veselje
- Biti vedno pripravljen
- Viteštvo
- Tri dolžnosti
- Odkritosrčnost, požrtvovalnost, čistost
- Prevzem odgovornosti
- Preprostost
- Osebna rast
- Obljuba
- Zakoni
- Kroj
- Skupnost
- Služenje in dobro delo
- Enakost slojev
- Izziv
- Izvidniške veščine
- Načrtovanje
- Življenje v naravi
- Vrstniško vodenje
- Bi-Pi-jeve igre
- Bi-Pi

- Olave in Agnes
- Upokojeni skavti
- Zgodovina skavtstva
- Zgodbe o Bi-Pi-ju
- Prvi tabor
- Bi-Pi-jeve knjige

Katoliške:

- Svetniki (Frančišek, Jurij, Pavel, Slomšek, Ciril in Metod, skavtski svetniki)
- Sv. pismo
- Marija
- Jezus
- Zakramenti
- Vrednote
- Molitev
- Vzgoja (krščanska)
- Cerkev (občestvo)
- Božje zapovedi
- Luč miru iz Betlehema
- Simboli
- Zgodovina krščanstva

Slovenske:

- Zgodovina našega naroda
- Državni simboli (zastava, himna...)
- Jezik
- Ljudski običaji
- Prazniki
- Pokrajinske značilnosti (raznolikost)
- Stereotipi
- Ljudje (pomembne osebe)
- Umetnost

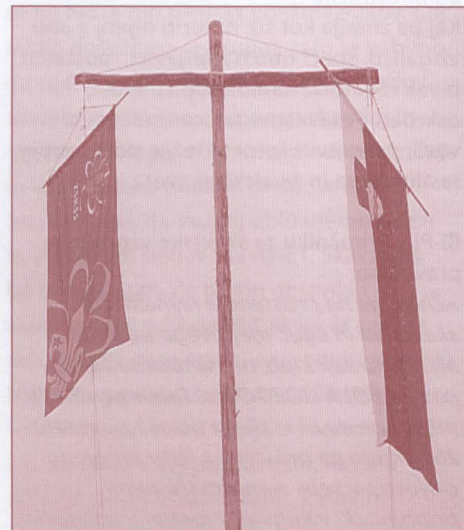
Ta seznam je osnova dejavnosti za uredničenje vzgojnega namena.

V letošnjem skavtskem letu je vzgojni namen usmerjen predvsem na voditelje. Pomembno je namreč, da korenine ozavestimo in vzgojni namen udomačimo najprej voditelji. Dobro podkovani voditelji smo namreč osnova za vzgojo dejavnih skavtov.

Kaj s koreninami? – Delo po SKVO-jih

Seznam korenin, obogaten z njihovimi kratkimi opisi, bo objavljen na svetovnem spletu. Preko spleta si bo vsak SKVO lahko izbral (rezerviral) eno izmed korenin. Na srečanjih SKVO-ja bomo nato voditelji izkusili in poglobljali korenino, na izbrano vsebino izvedli tudi kakšno konkretno

dejavnost, svoja spoznanja pa strnili v dokument o izbrani korenini. Kot poznavalci te korenine o njej pripravimo delavnico, ki jo za ostale voditelje izvedemo na taboru voditeljev.

Na tem taboru bo izšla tudi zbirka dokumentov vseh korenin, ki jih bomo SKVO-ji obdelali. Verjamem, da nam bo ta pripomoček v prihodnjih letih koristen pri udeležanju vzgojnega namena pri naših skavtih.

Vloga slehernega voditelja in voditeljice je, da dejavno sodeluje pri sooblikovanju vzgojnega namena in s tem tabora voditeljev. Bodi dejaven/dejavna in začni že danes! Korenine te čakajo!

Razmišljanja POPR-a in rezultate delavnice o vzgojnem namenu na SZ povzel Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

Do leta 1909 je število skavtov tako zelo naraslo, da se je moral odločiti, ali ostane v vojski ali odide, da bi prevzel vodstvo te nove organizacije. Posvetoval se je s kraljem Edvardom, ki je menil, da je razvoj skavtov na prvem mestu.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

VODITELJSKA ZNANJA

Katera znanja naj bi obvladal dober skavtski voditelj?

Skavtska metoda, motivacija mladih, reševanje konfliktov, vodenje tima voditeljev, psihologija otrok, načrtno delo, administracija ...

Kaj pa znanja kot so: zakuriti ogenj z eno vžigalico, speči ribo na žerjavici, postaviti bivak iz šotork, narediti opičji most, oskrbeti nezavestnega ponesrečenca, vozli, pospraviti šotor v dežju, poznavanje rastlinskega in živalskega sveta ...?

Bi-Pi v Priročniku za skavtske vzgojitelje pravi tako:

»Življenje na prostem je resnični cilj skavtstva in ključ njegovega uspeha. ... Mi nismo kak klub, niti veroučna šola; pač pa ŠOLA GOZDOV. ... Tabor ne sme iti mimo, ne da bi vsakega otroka povezal z življenjem na prostem, s tisto prirojeno divjostjo v sebi, z improviziranimi pripomočki v kuhinji, z igrami v gozdovih ali gmajnah, s tekanjem po sledeh, iskanjem stez, pionirističnimi aktivnostmi, manjšimi težavami in na koncu z veselimi tabornimi ognji.«

Skavtski voditelj bi torej moral izpopolnjevati svoja znanja tudi v tehničnih skavtskih veščinah in jih na zanimiv in

uporaben način posredovati svojim skavtom. Pridobivanje tovrstnega znanja pa je odvisno predvsem od zagnanosti in iznajdljivosti voditelja, saj je na tabornih šolah možno pridobiti bolj malo tehničnih skavtskih veščin. Spodbudno pa je organiziranje različnih delavnic s strani državnih vodstev vej na spomladanskih in jesenskih državnih srečanjih ter delavnic tekom skavtskega leta.

Ena takšnih delavnic se je zgodila v mesecu oktobru pri rakovniškem bajerju. Na njej smo se naučili postaviti opičji most ter speči postrv na žerjavici. Za vse, ki se delavnice niste udeležili, si lahko potešite svojo strast po tovrstnem znanju v naslednjih vrsticah.

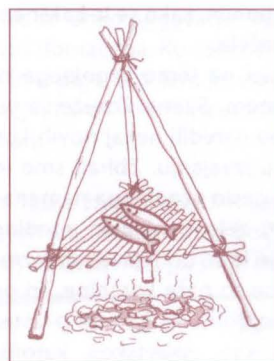
POSTRV NA ŽARU

Najprej zakurimo ogenj, saj želimo ribo speči na žerjavici in ne zažgati na ognju. Najbolje je, če zakurimo z bukovimi drvimi, ker nam dajo dobro žerjavico. Ko nam uspe zakuriti, se lotimo priprave ogrodja (žara), na katerem bomo spekli postrv. Za žar lahko uporabimo leskove ali kake druge zelene veje, vendar bodimo prepričani, da niso strupene. Iz vej postavimo žar, kot je to prikazano

na sliki. Pri tem bomo potrebovali tudi nekaj malega vrvi. Žar postavimo nad žerjavico in nanj položimo postrv, ki smo jo prej očistili lusk in notranjih organov ter nasolili. Postrv naj bo približno 10 – 15 cm nad žerjavico. Vešči kuharji bodo ribo obrnili le enkrat, saj sicer rada razpade. K pečeni postrvi se odlično poda tržaška omaka, ki jo pripravimo iz drobno nasekljanega česna, petršilja in oljčnega olja.

Se vidimo na naslednji delavnici?

Marko Puškarič, Ponosni Bizon, Ljubljana 4

IMENOVANJA IN NAGRADE

Na Sv. Ani pri gradu Borl so bili 19. novembra 2006 za voditelje/voditeljice veje PP imenovani:

Jošt Jeseničnik, Koroška 1,
Tanja El Shawish, Dobropolje 1,
Tanja Hribšek, Koroška 1.

V Cerknem so bili 19. novembra 2006 za voditelje/voditeljice veje VV imenovani:

Darja Prašnikar, Homec 1,
Jerica Novak, Koroška 1,
Katja Bučar, Maribor 1,
Miha Grilc, Komenda 1,
Neža Benedik, Škofja Loka 2,
Tadej Pintar, Ptuj 1,
Tjaša Ipavec, Komenda 1.

**Na Svetu Združenja 13. novembra 2005 v Ilirski Bistrici
–so bili za skavtske voditelje/
voditeljice imenovani:**

Gvido Cigale, Idrija 1,
Manca Maretič-Paulus, Škofja Loka 2,
Martina Tomanič, Brezovica 1,
Matej Hozjan, Brezovica 1,
Tomi Tomšič, Kmanik 1;

–so prejeli plaketo ZSKSS:

Franci Valjavec, Kranj 1,
Matevž Rudolf, Kranj 1,
Katarina Škufca, Kranj 1,
Mare Škufca, Kranj 1,
Monika Kovačič, Nova Gorica 1,
za uspešno izvedbo Drzni.si: Aljaž Hafner, Bernarda Kožuh, Daša Bizjak, Erika Eržen, Jernej Kalan, Kristina Ritonja, Manca Maretič-Paulus, Martin Igljčar, Mateja Eržen, Matevž Dolinar, Miha Avguštin, Neža Benedik, Tadeja Tomšič, Tina Volčič, Tomaž Paulus, Urban Kožuh – vsi iz stega Škofja Loka 2, za uspešno izvedbo Tak si: Branko Lampret, Koroška 1, Marjetka Kolenko, Črenšovci 1, Jure Tikvič, Črenšovci 1, Peter Zdolšek, Šentjur pri Celju 1, Petra Kocbek, Gornja Radgona 1, za uspešno izvedbo Sibaste: Barbara Seničar, Irena Grdadolnik, Janez Hozjan, Martina Tomanič, Matej Balantič, Matej Hozjan, Primož Iskra, Tobi Cukjati, Urban Zorec, Veronika Grdadolnik – vsi iz stega Brezovica 1;

–so prejeli bronasti znak ZSKSS:

Aljoša Kikelj, Nova Gorica 1,

Andrej Mihelčič, Homec 1,
Andrej Škrabolje, Ilirska Bistrica 1,
Domen Lukan, Breznica 1,
Gordana Merzdovnik-Kurmanšek, Koroška 1,
Janez Zalaznik, Brezovica 1,
Katja Vrhovnik, Kamnik 1,
Matej Černetič, Brezovica 1,
Marjan Škvarč, Cerkno 1,
Matej Reščič, Nova Gorica 1,
Petra Černetič, Brezovica 1,
Sabina Rupnik, Brezovica 1,
Slavko Lenart, Velenje 1,
Tanja Jan, Nova Gorica 1,
Tanje Sedar, Koroška 1,
Tomaž Slapar, Homec 1,
Veronika Grdadolnik, Brezovica 1,
Veronika Kovačič, Nova Gorica 1,
Žiga Kovačič, Ljubljana 4;

–sta prejela srebrni znak ZSKSS:

Danilo Kozoderc, Rače 1,
Tone Špendov, Breznica 1.

Naj bo skavtski duh še naprej vaš prijatelj!

NOV SKAVTNET – NOVE MOŽNOSTI – NOVI UPORABNIKI

Dober mesec smo na www.skavt.net gledali številke in se spraševali, kaj nas čaka, ko bo odštevanja konec. Bo boljše? Seveda. Bo bolj zanimivo? Jasno! Bo bolj praktično? Itak! Bo bolj moje? Seveda, le pridruži se nam.

Dobili smo torej nov SkavtNET, z novimi temelji, zdaj pa je na vseh nas, da z novo podobo in novim portalom SkavtNET sooblikujemo naš novi spletni dom. Trenutno vsi servisi še niso na voljo. Že sedaj jih ni malo. Novice, koledar, reportaže in duhovno misel smo povezali v prvi

zelo priporočljivo? Ker s tem postaneš tudi član velike skupnosti, ki ima svojo bazo. Tako dobiš možnost, da poiščeš druge souporabnike SkavtNET-a, pa tudi drugi bodo lahko našli tebe. Več kot nas bo, bolj ažurna bo baza uporabnikov. Za voditelje je pomembno, da postanete uporabniki, ker je to vaša vstopnica za prejemanje sporočil o dogajanju med voditelji v vejah in vseh voditeljev, torej uvrstitev na liste obveščanja (voditelji-, PP-, IV-, VV-lista), in za dostop do vsebin, ki so namenjene v pomoč voditeljem. Voditelji – uporabniki

in kaj. Splača se!

Želimo si, da bi bil novi SkavtNET še bolj naš in še bolj tvoj. Zavedamo se, da to ne more biti projekt posameznikov. Cilj lahko dosežemo le skupaj, zato te vabimo, da tudi ti postaneš del zgodbe o gradnji slovenske spletne skupnosti skavtinj in skavtov. Dela je veliko in prav vsako znanje in vsak še tako majhen prispevek nam bo pomagal, da skupaj oblikujemo trden in vsebinsko bogat SkavtNET. Skavttopis bo dolgočasen, če bomo objavljali samo novice o SkavtNET ekipi, ki sedi za računalniki, zato raje vi posredujte novice, kaj se dogaja v vašem koncu Slovenije, v vašem stegu, v vaši regiji, v vašem tropu, kaj ste počeli, kaj pripravljate, kakšen projekt ste ali boste izvedli. Z novim SkavtNETom vam omogočamo novost, in sicer, da ob novici lahko objavite tudi fotografije.

Posebna novost, namenjena stegom, je še rubrika Stegovi utrinki. To je rubrika novic, kjer bomo objavljali dogajanje v vašem stegu, veji, vodu. Z njo želimo širiti skavtski duh, ideje, navdušenje in veselje. Zimovanja, jesenovanja, podvigi vodov, projekti klana, pripetljaji, dosežki, skavtske poroke ipd., vse to bo našlo svoje mesto v novi rubriki. Pošljite nam tekst (do 1000 znakov) in 5–10 fotografij in pomagajte narediti naš spletni dom še bolj zanimiv.

Naše vabilo je torej široko: vabimo vse, ki še nimate uporabniškega imena, da ga pridobite; vabimo čisto vse, da se nam pridružite pri sooblikovanju SkavtNET-a s pošiljanjem novic, reportaž in stegovskih utrinkov; vabimo pa tudi nove sodelavce v ekipo SkavtNET. Znanje ni pomembno, dela je dovolj za vse.

Ekipa SkavtNET

slovenski skavtski spletni časopis Skavttopis, na voljo pa ti je tudi skavtski forum.

Novost je moj.skavt.net, možnost, da je uporaba SkavtNETa pisana tebi na kožo. Hkrati z njim so se ponovno odprla vrata novim uporabnikom, ki ste do sedaj zaman čakali na svoje uporabniško ime. Če še nisi uporabnik SkavtNET-a, hitro skoči na www.skavt.net in klikni na rubriko moj.skavt.net in se pridruži našemu velikemu spletnemu domu! Zakaj je pametno, da postaneš uporabnik, za voditelje pa celo

SkavtNET-a boste namreč lahko poleg iskanja po bazi uporabnikov SkavtNET-a dostopali do podatkov o tabornih prostorih, poteh potovalnih taborov in kočah za izhode, se posvetovali v SOS posvetovalnici, nekoliko kasneje pa vam bo vaše geslo omogočilo tudi dostop do vseh informacij v skavtski e-knjžnici. Uporabniki SkavtNET-a boste imeli z razvojem novih servisov vedno več ugodnosti, zato torej ne oklevaj in skoči na www.skavt.net in v rubriki moj.skavt.net boš izvedel vse, kako

»BRUŠKETE« IZ NOVE GORICE - NA JAKCU

»SODELOVATI JE LEPO, ZMAGATI ŠE LEPŠE«

Bila je sobota, 16. oktobra. V Logatcu je potekalo orientacijsko tekmovanje skavtov in skavtinj iz Slovenije.

Prvič smo se tega tekmovanja udeležili tudi odrasli skavti iz NOVE GORICE 1. pod imenom »BRUŠKETE«. Za sodelovanje smo se odločili z namenom, da poglobimo naše znanje s tega področja, da se razvedrimo v dobri družbi ter ponovno poiščemo otroka v sebi. Torej smo sodelovanje vzeli malo za res in malo za smeh. Tako je tudi bilo. To, da smo na prizorišče prišli cele štiri ure prezgodaj nam ni vzelo optimizma in veselja. Med čakanjem smo opazovali mlajše skavte, se z njimi pogovarjali in iz njih črpali izkušnje, ki naj nam bi koristile v nočnem pohodu po gozdu.

Ob 18 uri smo na pohod odšle »Bruškete«. Pred tem smo še reševali teste iz področja orientacije in topografije. Plonkanje ni bilo dovoljeno in treba si je bilo pomagati z znanjem.

Z zemljevidom, kompasom in dobro voljo smo startali v noč. Med potjo smo srečevali mlajše skavte, ki so se že vračali in so »odraslim« prav radi pomagali. Spremljala nas je polna luna in tišina gozda. Posamezne točke, ki smo jih morali poiskati in pri njih rešiti določene naloge so vplivale na končno število točk in kasneje nam omogočile zmago. Naloge na točkah so bile predvsem zabavne in sproščujoče tako,

da smo kar pozabili koliko let štejeemo.

Sodelovanje na »JAKCU« smo doživeli kot zelo prijetno izkušnjo tako za telo kot dušo. Ob tem bi radi pohvalili organizatorja te prireditve, na kateri je sodelovalo skoraj 800 skavtov iz cele Slovenije. Menimo, da je to čudovita in zdrava zaposlitev tako za mlade kot malo starejše.

V upanju, da bo po tej poti hodilo vedno več »mladih« vas pozdravljamo odrasli skavti iz NOVE GORICE 1.

*Ekipa »bruškete«
(Velikonja Mirjam in Milan, Skubin Adrijana,
Marinič Mirjam in Damijan)*

Počasi umira, kdor postane
suženj navad,
ki si vsak dan postavlja
iste omejitve,
kdor ne zamenja rutine,
kdor si ne upa zamenjati
barv,
kdor ne govori s tistimi, ki
jih ne pozna...

Počasi umira, kdor beži
pred strastmi
in njihovimi močnimi emo-
cijami,
zaradi katerih se zasvetijo
oči
in znova oživijo osamljena
srca...

Počasi umira, kdor ne za-
menja življenja,
ko je nezadovoljen s
službo ali z ljubeznijo,
kdor se zaradi sigurnosti
odreka morebitni sreči,
kdor ne sledi svojim san-
jam,
kdor si ne dovoli vsaj en-
krat v življenju
ubežati pametnim nasve-
tom...

Primer general brigadirja Allenbyja ... in njegovega sina: Ko je po dnevu na terenu jezdil domov, je general presenečen zaslišal vpijoč glas: »Oče, ustreljen si. V zasedi sem in ti me nisi opazil. Poglej gor.« General je pogledal kvišku in tam zagledal svojega sina, ki je ležal ob drevesni veji, višje zgoraj pa je bila dečkova vzgojiteljica. Ona je bila tista, ki je pri svojem delu uporabila Bi-Pi-jeve ideje za opazovanje.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

LEGENDE V MODREM

Legende so nekaj takega, kar je Gandalf rekel za Hobite: »... Res osupljiva bitja! V mesecu dni se je mogoče poučiti o vsem, kar je treba vedeti o njihovih šegah, pa te bodo po sto letih še vedno presenetili...« Najprej me presenetijo s povabilom, naj se jim na tisto referendumsko soboto pridružim na Deželnem občnem zboru, zasedanju najvišjega organa SZSO, katerega ekvivalent v ZSKSS poznamo pod imenom Svet ZSKSS.

Pa se napotim prek Rebrnic in Vipavske

doline proti Mirenskemu gradu, ki so si ga izbrali za presenečenje št. dve: občni zbor največje slovenske skavtske organizacije v Italiji bo potekal v domovini. Presenečenje št. 3 se prikaže na vrhu ovinkaste ceste pred cerkvijo: njihovi novi kroji so ostali svetlomodre barve. Legende ne menjajo barve.

Komaj napolnimo dvorano zagradi presenečenje št. 4: "Naj skavtski duh" iz kakih 30 grl, kakršnega ne bi skupaj spravila niti nekajkrat večja pevka zasedba v kaki krojih. Legende. Naj se ve, da niso pri skavtih ampak, da so skavti. Bežen pogled na dnevni red razkrije, da bodo izbrali novo vodstvo organizacije, ki je nastala davnega 1976 z združitvijo STS in SGS ter odločali o Petem slovenskem zamejskem jamboreeju 2006. Napetost pred volitvami zraste, ko preberem pozdrav obeh vd. načelnikov ZSKSS: »V imenu izvršnega odbora ZSKSS vas pozdravlja in želiva mirno morje novi posadki SZSO-ja, ki bo vodila barko skozi novi mandat. Naj vam srečanja z ostalimi ladjami obogatijo vašo pot v boljši svet«. Ko sedem nazaj, me bivša načelnica ZSKSS Anči (presenečenje št. 6) – dolgoletna legenda v modrem - presenečeno pobara: »Ti, kaj pa se je zgodilo z vašim Primožem?«

Kot je zapletena zgodovina SZSO, so zapleteni tudi volilni postopki: volilno pravico imajo poleg predstavnikov stegov tudi vsi aktivni imenovani voditelji. Kandidatu za načelnika se ni potrebno predstavljati, saj ima Franc za sabo že

en mandat, kandidatka za načelnico Alessandra pa je kratka in prepričljiva: »Skavtinja sem od volčičev naprej.« Pri volitvah v Deželni svet SZSO pride na dan presenečenje št. 7: tabla, na katero s kredo piše Jadranka, je kmalu polna kandidatov, ko glasujoči oddajo listke s preferenčnimi glasovi poteka, steče preštevanje glasov nekako v evrovizijskem slogu. Še kratka preverka, ali je na listi vsaj tretjina predstavnikov vsake pokrajine in vsakega spola, ter končna potrditev liste kandidatov tako tržaških kot tudi goriški delegatov.

Sledi kratek odmor za čestitke in objeme, kar prizorišče zavzame presenečenje št. 8: predavanje Dina del Salvia - tudi legenda v modrem - iz italijanske katoliške skavtske organizacije AGESCI s predavanjem o tem, kaj je Bi-Pi mislil z jamboreeju. Legende se o skavtskih koreninah ne sprašujejo zgolj, ko jih imajo na dnevnem redu zaradi vzgojnega namena organizacije. Presenečenje št. 8 ni bil Dino, presenečenje je njegova drzna trditev, da pravi jamboree ni srečanje ene organizacije, pač pa srečanje: »Na katerega bo vsako vaše krdelo, četa, klan povabilo eno AGESCI in eno ZSKSS enoto, da bi se v skladu z Bi-Pi-jevo vizijo spoznavali, se bogatili z različnostjo ter postali prijatelji.« Mitja prevaja in se nasmehne: »Za nas je uspeh, da spravimo skupaj Trst in Gorico.«

Presenečenje št. 9 je bila Pinova odlična angleščina in zvedavost o skavtstvu v Sloveniji, s katero mi je postregel pri kosilu, ter na koncu vprašanje: »Je Peter Lovšin še aktiven? Spoznal sem ga na TŠ, ki smo jo AGESCI pripravili za prve voditelje ZSKSS.« Po kosilu so mimogrede odločili o višini

članarine (potem ko so se prepričali, da ni bistveno drugačna kot članarina AGESCI-jev in ZSKSS-jev) ter po sv. maši opravili imenovanje skavtskih

voditeljev.

Tako. Žal sem moral oddrveti domov, na volišče. Kaj so sklenili in s čim lahko presenetijo tudi tebe, si preveri v pisemcu, ki mi ga je Franc poslal po zasedanju deželnega vodstva SZSO. Pusti se presenetiti ... Legende pač presenečajo.

1. Kakšne glavne cilje ste si postavili v novem deželnem vodstvu SZSO?

Glavni cilji novega deželnega vodstva SZSO v mandatu 2005 – 2008 so naslednji:

- Poskrbeti za poenotenje metodologije VV, IV in RP v SZSO;
- Vzgajati odgovorne voditelje in jim nuditi vso potrebno pomoč;
- Poskrbeti za reden stik z voditelji, pripravniki in pomočniki SZSO;
- Poskrbeti za redne stike z drugimi skavtskimi organizacijami;
- Sograditi prihodnost slovenskega skavtstva v sodelovanju z drugimi slovenskimi skavtskimi organizacijami.

Letos bo SZSO organizirala ali soorganizirala sledeče glavne skupne dejavnosti: Luč miru iz Betlehema (ZSKSS, ZTS, SZSO, ZBOKSS); Dan spomina SZSO (v nedeljo, 26. 2. 2006); Peti slovenski zamejski jamboree.

2. Deželno vodstvo si poverjenišтва razdeli šele na prvi seji. Kdo so novi poverjeniki?

Načelnica: Alessandra Posillipo (Gorica 1), Načelnik: Franc Biancuzzi (Trst 3-4) francbiancuzzi@aliceposta.it
Cerkveni asistent: p. Mirko Pelicon dj, Tajnik: Jadranka Cergol (Trst 3-4)
Poverjeniki za metodo VV: Elisa Frandolič (Trst 3-4), IV: Edwin Bukavec (Trst 1-2), RP: Štefan Pahor (Trst 1-2)
Poverjenika za usposabljanje voditeljev Martina Černic (Gorica 2), Stojan Pahor (Trst 1-2)
Poverjenik za stike z javnostjo: Pavel Spazzapan (Gorica 1).

3. Kakšne so zadnje novosti o jamboreeju?

Peti slovenski zamejski jamboree 2006: Načelnica: Jadranka Cergol (Trst 3-4), Načelnik: Erik Ferfolja (Gorica 1) KDAJ? Za IV: 17. – 30. 7. 2006, Za VV: 23. – 30. 7. 2006, Za RP: 20. – 30. 7. 2006
Prijava in informacije sprejema oz. nudi trop za koordinacijo jamboreeja na sledeči e-naslov: 5_jamboree@yahoo.it
http://szso.skavt.net

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

Decembrski mraz se nam je že kar pošteno zalezal v kosti. Tudi prve snežinke so že zaplesale na zimskem nebu in priklicale zimske radosti. Kljub mrazu pa skavtinje in skavti ne počivata. Še vedno vztrajno predstavljate svoje steg oz. skavtske skupine in skavte, ki jih sestavljajo. V decembrski številki se predstavljata skavtska skupina s Primorske. Poglejmo, kaj imajo Bovčani povedati o sebi in kako jih vidijo nekateri drugi voditelji širom Slovenije. Pa prijetno branje in ne pozabite: pišite na katja.brecko@skavt.net in predstavite svoj steg!

Prijetno kepanje vam želim,
Katka Brečko, Sladka veverica, Celje 1

BOVEC 1

Glede na to, da vsako poletje pri nas kar naprej srečujemo skavte (slovenske in tuje), naše kraje vsaj večina verjetno pozna. Gotovo se ne motimo veliko, če trdimo, da je Bovec z okolico najbolj priljubljena destinacija skavtskih taborov (predvsem potovalnih) v naši deželi Morda si tudi ti med njimi. Koliko pa poznaš nas, bovške skavte? Beri naprej!

Nekaj o zgodovini naše skavtske skupine

Ideja se je rodila avgusta 1907 s prvim skavtskim taborom. No, potem je ta ideja rabila 88 let in 2 meseca, da je prišla do Boveca. Takrat je med nami skavtski duh zasejal takratni bovški kaplan – zbral je manjšo skupino nas mladih, navdušenih nad skavtstvom, ter oblikoval manjšo četo (dva voda). Skavtstvo je v Bovcu v taki

obliki živelo dve leti, nato pa so se zaradi pomanjkanja voditeljev prekinile vse skavtske aktivnosti. Nekateri pa smo se takrat le priključili našim najbližjim sosedom, skavtom iz Tolmina, dva pa sva pri njih dala tudi skavtsko obljubo. Nato je bilo naslednjih nekaj let v Bovcu skavtsko zatišje. Leta so minevala, ideja o tem, da bodo v Bovcu nekoč zopet skavti, pa je še živela. In tako je prišla jesen, leta 2002. Skupaj se nas je zbralo nekaj skavtstva željnih in oblikovali smo klan "Svizcev". Delovali smo v okviru skavtske skupine Tolmin 1, 12. februarja 2003 pa nas je ZSKSS tudi uradno pridržil za skavtsko skupino Bovec 1. Vse, kar se je od takrat naprej dogajalo, lahko opišemo z besedo »rast«. V drugem letu delovanja smo ustanovili četo, potrojilo se je število skavtov, število voditeljev se je vsako leto podvajalo, itn. Še pomembneje pa je, da je neprestano, v doslej prehojenih treh letih, raslo tudi naše navdušenje, izkušnje in skavtski duh. Po treh letih pa smo številčno sicer še vedno majhna skavtska skupina, ki je ponosna na naše skavtske aktivnosti, še posebej pa na kraje, v katerih živimo.

Ime stega in vej

Najbolj dekliški vod: Vidre – so edini dekliški vod, v katerem je 8 deklet.
Najbolj fantovski vod: Volkovi – tudi oni so edini fantovski vod, ki ga sestavlja 6 fantov.

Doslej največji projekt: V preteklem skavtskem letu smo skupaj s skavti iz Tolmina izvedli dvodnevni skavtski izziv, katerega se je udeležilo prek 50 skavtov iz obeh skupin. V prijetnem vzdušju in pristni skavtski akciji smo vsi skupaj dobili zagona za nove skavtske dogodivščine in nove – še večje projekte.

Število obiskanih stegov v tem letu – dogodki drugih stegov: Letošnje leto se (v času pisanja tega članka) šele začena, tako da smo se doslej udeležili le Jakca. Smo se pa v lanskem skavtskem letu veliko srečevali z drugimi skavti. Skupaj s skavti iz Tolmina smo izvedli že prej omenjeni izziv, četa je celoten poletni tabor preživela skupaj s četo iz Žirov, klan se je na taboru srečal s skavti iz Črnomlja. Udeležili smo se tudi Oprimkanja, PlaySkavta, itd.

Poleg tega pa se večkrat srečamo s kakšno skupino, ki jo na taboru pot zanese skozi Bovec (teh je res veliko zato jih niti ne bomo naštevili po imenu, ker bi gotovo koga pozabili).

Največ : najmanj

Najbolj simpatičen voditelj: Vedra svizčevka – ker je vedno nasmejana in spravlja v dobro voljo vse okoli sebe. Rada poje in pleše in nam tako pokaže svojo vedrino.

Oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino: Bistri medved – skavt je že od avgusta 1996, ko je dal obljubo. Najprej je bil član stega Tolmin 1, nato je bil klanovodja v Bovcu, sedaj pa je naš stegovodja.

Najvišji skavt: Flegmatični svizec – kljub svoji višini (187 cm) je ena najbolj nežnih duš v naši skupini.

Najbolj simpatična nerodnost: Na zimovanju klana je enega izmed skavtov tako zeblo, da je šel spat na krušno peč, zjutraj pa je dobil svoj armafleks prilepljen na peč. Posebno zabaven je bil postopek odstranjevanja ...

Internet naslov: <http://bovec1.skavt.net/>

Barbara Kutin, Neomajna svizčevka,
Jakob Pejič, Preračunljivi volk
in Simon Mlekuž, Bistri medved

In kaj o stegu Bovec 1 menijo skavtinje in skavti širom Slovenije?

"Klan je še mlad in zato kar zagnan in za akcijo. Skupaj smo preživeli dva večera in kolikor sem jih utegnila spoznati, so vsi zelo prijetni. Tapravi skavti in skavtinje:) Kar tako naprej!"

(voditeljica klana Petra Cerar, Ljubljana 5)

Bovec 1...Hmm...Kaj niso to tisti, ki imajo skoraj tako rutko kot mi, in nas zato stalno zamenjujejo? Hm, ja, prav tisti. No, kljub temu neljubemu incidentu o stegovi identiteti :)lahko rečem da so njihovi voditelji zelo zagreti in pridni. Mislim, da lahko mnogo stegov potrdi, da radi priskočijo na pomoč, če se ostali nadebudni skavtski stegi potepajo po njihovih krajih. Še posebej primorski..nenazadnje Primorci držimo skupaj, kajne?!

Mojca, Ajdovscina-Šturje 1

Mrzlo vreme nas včasih prisili, da se zapremo med štiri stene hiše, se zavijemo v odejo in malodane oddrnjohamo svoje zimsko spanje. Pa vendar je narava tudi v tem letnem času lepa in ker skavti po Baden-Powllu poznamo »le dobro ali slabo opremo«, slabega vremena pa ne, vas vabim, da vsaj del svojih zimskih dni preživite zunaj. Spoznavajte svojo okolico, predvsem pa ne pozabite spoznavati drug drugega. Prav to smo počeli tudi mi v tropu za okoljsko vzgojo. No, kaj več pa si preberite spodaj ...

Janja Govekar, Vesela lisica, Idrija 1

NA POTI SPOZNAVANJA

Pisala se je sobota, 5. 11., ko se je iz Ljubljane na pot odpravila pisana družina, ki so jo sestavljali člani (ali bolje članice!) tropa za okoljsko vzgojo. Bil je oblačen dan, z nekaj kapljami dežja, pa vendar nam to ni preprečilo, da bi šli raziskovat lepote Krasa. Hkrati pa smo se hoteli tudi bolje spoznati med seboj: kdo smo, kaj počnemo v prostem času, kaj nas zanima.

Naš prvi manjši postanek je bil v Postojni, kjer se nam je pridružil edini moški član naše ekipe, Bogdan, ki je bil obenem naš vodič. Ker je bilo vreme preslabo, smo se morali odpovedati prvotni nameri, da bi pomagali pri izgrajevanju bodoče gozdne učne poti za slepe, ki bo potekala na relaciji Lipica–Bazzovica (italijanski del je že postavljen), zato smo se odločili za plan B in se odpravili proti Škocjanu. Nismo obiskali Škocjanskih jam (saj poznate 11. skavtski zakon, ki pravi, da skavt ni neumen in ne plačuje vstopnine), ampak smo se podali na škocjansko učno pot. Poleg občudovanja naravnih lepot (rečemo lahko samo še vauuuu!) in učenja o naravi (Ne

boste verjeli, kaj vse izveste, če preberete table, ki so običajno postavljene ob takih učnih poteh! No ja, pa tudi Bogdan nam je povedal marsikatero poučno ...) smo se veliko pogovarjali, družili in se nasploh spoznavali. Ste vedeli, da se prav v našem tropu nahaja ena od treh uršulink, ki so bile aktivne v ZSKSS, sestra Marjeta Pija? Pa da se je letos zamenjalo vodstvo tropa – žezlo je iz rok Petra Železnika prevzela

Polona Savnik? Kakor koli že, krona še vedno ostaja v območju Biotehniške fakultete (oba namreč študirata gozdarstvo). Vsak izmed nas je tudi izvedel, katero drevo ga po keltskem koledarju najbolje predstavlja. Če bi se vsa naša drevesa zbrala skupaj, bi zagotovo tvorila zelo nenavadno vegetacijo: od limone (Babsi bo odslej zagotovo drugače gledala na agrume), preko gozdnih dreves (Bogdan je dobil lesko, Polona brezo, Marjeta Pija smreko) do vrbe žalujke (Janja). Mogoče je prav obilna zastopanost gozdnih dreves pripomogla k temu, da si je Polona zaželela majico s podobo klopa in napisom BORELIJO IMAM.

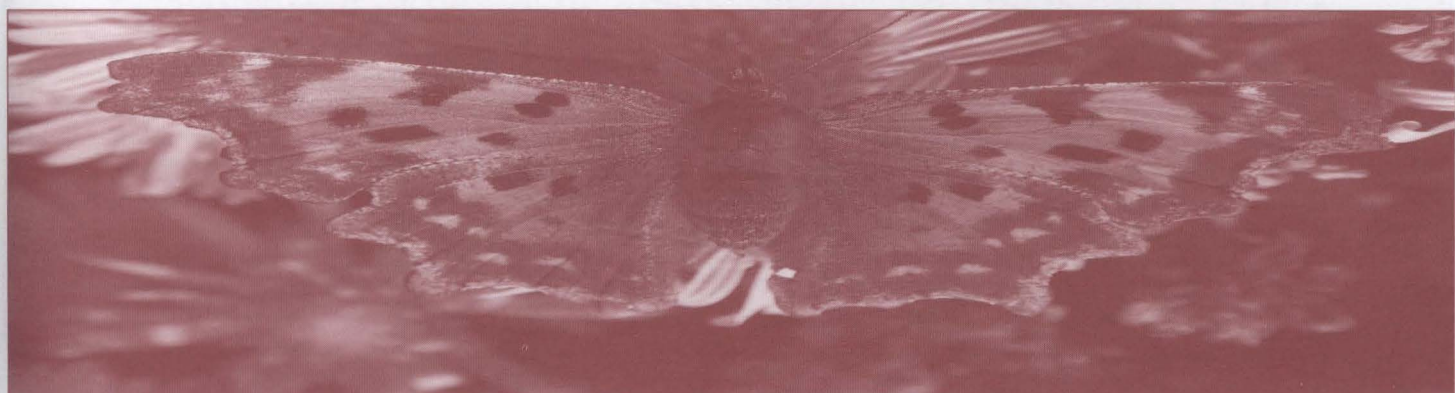
Po končanem sprehodu smo se kljub radovednim očem turistov usedli na lesene klopce in pričeli sestavljati okviren program za dan Zemlje. Ne ne, izdali ne bomo še ničesar, lahko pa samo rečemo, da dan Zemlje bo. Kot vedno pa bo zares zaživel samo s tvojo pomočjo, dragi bralec/-ka Skavtiča. Ko smo zaključili z načrtovanjem za prihodnje leto, so se začeli oglašati naši trebuščki, zato smo se odpravili proti gostilni v Sežani, kjer si je vsak izmed nas privoščil okusno pico. In ker se po vsakem kosilu prileže tudi res obsežen in sproščujoč filozofski pogovor, smo se poslužili tudi tega.

Zunaj se je že začelo mračiti, ko smo se pričeli odpravljati proti domu. Bili smo polni vtisov ter veseli, da kljub oblakom dneva nismo preživeli doma, ampak blizu narave, obdani s prijetnimi ljudmi.

Janja Govekar, Vesela lisica, Idrija 1

P. S.: Če imaš tudi ti rad/-a naravo in bi sodeloval/-a v tropu, te vabimo, da se nam pridružiš. Preprosto poišči Polono in njeno majico s klopom na ljubljanskih ulicah ali pa ji piši na naslov: polona.savnik@skavt.net.

KAKO PREMAGATI PTIČJO GRIPO?

Nekega otožnega jesenskega jutra je pet ptičkov sedelo na žici nad ulico, po kateri se je z muko prerivala reka jeklenih konjičkov. Iz polzaprtega okna metalno srebrnega foresterja so se po okolici razlegali ritmi najboljšega rock benda vseh časov in Bonovo spraševanje je prišlo na ušesa vrabčku Vicku, ki je nehote zaščebetel z njim: »All because of you, all because of you, all because of you ... Vse zaradi tebe, vse zaradi tebe ...«

»Ja, vse zaradi tebe, človek!« je siknil njegov starejši pernati bratec Glavca. »Kdo bi si mislil, da bom kdaj dočkal, da se bo ves svet ustrašil, če bom kihnil! In da bi mi tisti, ki se me bojijo, radi zavili vrat! To je narobe svet; do sedaj so tisti, ki se te bojijo, bežali pred tabo!«

»Jaz sem pa slišal,« je počasi zaščebetel Silni, »slišal sem, da je vse skupaj ena sama globalna zarota. Da je bolezen v vojaških laboratorijih razvil Bush, da bi tako lažje širil demokracijo!« Zmrda in Pek sta se spogledala in v en glas zaščebetala: »Neee, kakšen Bush, gripo so si izmislili farmacevti, da bi lažje prodali tamiflu. Ljudje so se v boju proti gripi začeli preveč zanašati

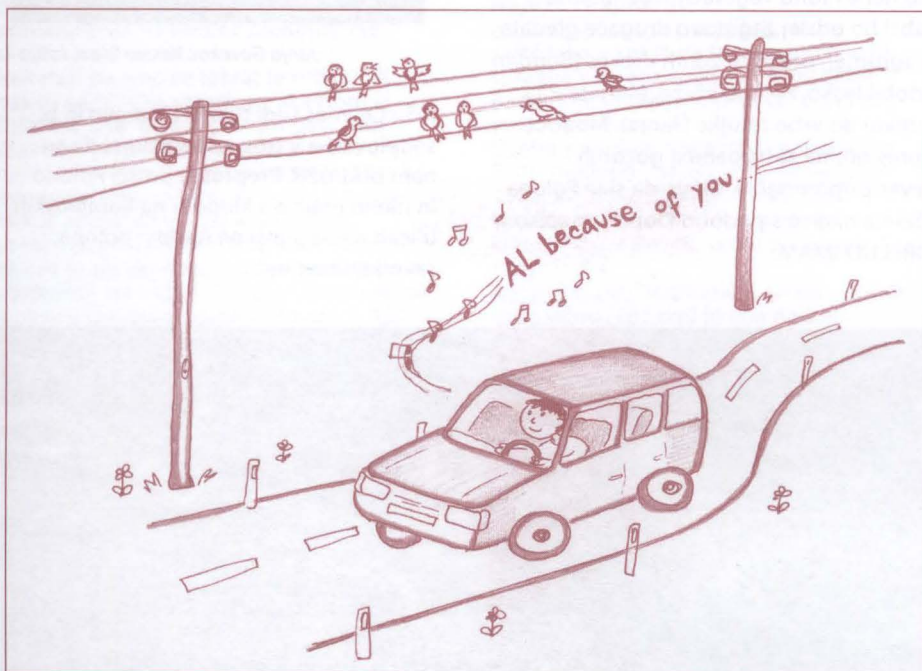

na čajčke z limono, to pa ne prinaša profita!« Glavca, ki je vedno hotel imeti zadnjo besedo, si je popravil očala: »Ne, pojdimo h koreninam: krivi so Kitajci, ki spijo s svojimi kokoškami. V Evropi se to ...« Nato je začuda umolknil, saj je opazil, da ga nihče ne posluša.

Pevac skupine U2 je medtem začel peti že drugi komad: »Miracle, miracle drug ... Čudežno zdravilo ...« »Ja, Bono, prav imaš,« je vzdihnil rokerjev oboževalec Vicko. »Reši nas lahko samo nekaj zelo čudežnega.« »Lahko je to čisto navaden čudež,« je ugibal Silni, ki so mu bile pri srcu preproste rešitve. »Lahko bi Američani začeli poslušati

ptičje petje, in ker avtomobilski hrup moti poslušanje, bi prenehali kupovati svoje jeklene dinozavre pa ne bi potrebovali več toliko nafte pa vojne za nafto ne bi bile več potrebne in Bush ne bi ...« »Saj ljudje poslušajo nas, ptičke, Silni,« ga je prekinil Pek. »Težava je, da to počnejo v prostem času. Ko so v službi, pa jih šelest evrov in dolarjev povsem zaslepi in potem gradijo vedno večje farme in si izmišljajo vedno nova zdravila za vsak slučaj ...« »Tako je!« se je posvetilo Vicku. »Človeka je potrebno ozdraviti strahu. A ste za eno šalo?« Vsakič, ko Vicko omeni besedo šala, ga vrabčki za vsak slučaj premikastijo, ker jim njegove šale niso preveč všeč. Po nekaj minutah besnega boja s perutkami niso več vedeli, zakaj se tepejo, in so odleteli. Bono, ki je nekaj mesecev predtem našel odgovor na vprašanje, kako razstaviti atomsko bombo, je mimogrede našel še odgovor, kako odpraviti vse ptičje gripe, za katerimi boleha človeštvo: »Punčka, bolj počasi, konec ni tako zabaven kot začetek, prosim, ostani otrok nekje v srcu!«

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

Se posebej se spominjam, kako je ravnal z enim mlajših častnikov, ki je bil znan kot slab vojak in se za vojskovanje ni prav nič brigal. Bi-Pi je kmalu po tem, ko je prevzel poveljevanje, poslal po tega mladega moža in ga postavil na mesto, za katerega je bilo potrebno kar precej odgovornosti. Častnik je bil tako presenečen, da so ga smatrali za primernega za to delo, da se je popolnoma spremenil in prav nič ni moglo preseči njegove vneme za nalogo, ki mu je bila naložena. Učinek je trajal, kajti v južnoafriški vojni je dosegel čin višjega majorja za dobro delo v težkih okoliščinah z ogledniki polka.
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

SANDI HRIBAR

Oseba na naslovnici prejšnjega Skavtiča je, po rutki sodeč, iz stega Grosuplje 1. Skavt je star okoli 25 let. Morda pa je to samo iluzija zaradi brade in »mučeniškega« izraza na obrazu, ker prenaša težak hlod naokoli. Malo verjetno je, da ga prenaša iz čiste gole zabave. Verjetno je to jambor ali pa les za kurjavo. Zaradi starosti in pa zaradi prenašanja hloda naokoli, bi rekel, da je voditelj čete. Možno je sicer, da je voditelj kakšne druge veje, vendar hlode in podobne težke zadeve se prenaša naokoli na taborih čete. Zaradi očal sklepam, da slabo vidi, a mu zato verjetno nobena stvar ne uide izpod nadzora. Drugače pa mislim, da je čisto zabaven človek, čeprav bi lahko imel svojo prav posebno muho. Recimo alarm ob treh zjutraj ali pa kakšno drugo kruto potegavščino. Upam, da če tole bereš dragi skavt z naslovnice, nisi preveč jezen. Pa en lep skavtski pozdrav vsem skupaj.

Mislim, da je tak, človek s katerim ni dobro češenj zobati. Če bi bil moj voditelj bi ga ubogala, kar bi rekel. No, skoraj vse.

Verjetno je prijazen, čeprav na sliki gleda bolj grdo. Ker je skavt, je zagotovo tudi dober človek po srcu.

Ime in priimek: Sandi Hribar

Rojen: 8.1. 1980, Ljubljana

Sestre in bratje: V družini trije otroci (sestra Nika, brat Uroš)

Skavtsko ime: Vzdržljivi bober

Steg: Grosuplje 1

Začetek skavtske poti: Pri skavtih od jeseni 1992, obljuba maj 1993.

Funkcije, ki jih je opravljal in jih opravlja danes: Kot pomočnik oz. voditelj aktiven od 1998 (pomočnik četovodje, četovodja, stegovodja, od marca 2003 načelnik Ljubljanske regije).

Najboljša jed: Vse, samo da je meso.

Kaj ima rad v življenju: Rad se pošalim in da sem v sproščeni družbi.

Krvna skupina: Mislim, da je skupna A in Rh +. A to sploh obstaja?

Dioptrija očal: Uf, še sam ne vem. Mislim, da je plus 1 in pa 2. Ne vem, čisto natančno, pa tudi ne vem, katero oko ima 1 in katero 2.

Največja slabost: Včasih sem morda malo preveč direkten.

TR: 02022 3831056185

PSIHOANALIZA FOTOGRAFIJE IZ NASLOVNICE OKTOBRskega SKAVTIČA

Oseba izgleda nekoliko zgubljena. Domnevam, da je začetnik in eden izmed tistih, ki takoj pridejo v klan in skavtstva ne poznajo še najboljše. Rad bi si pridobil čast, zato veliko dela, tudi najbolj bedna in težka dela. In ker je njegova želja po sprejetju tako velika, ga ostali skavti izkoriščajo in porabijo za vsa možna opravila, da jih naredi namesto njih. On pa to mirno prenaša. Mislim, da se po srcu bolj čuti kot pripadnik cerkniških skavtov, zato ima na sebi našo majico ... z rutko je pa pač malo težje, ker se je ne da kar tako dobit ... Na videz je bolj boječ in zadržan fant, ne preveč samozavesten ... vendar ima željo biti bolj opažen ... in v sebi skriva veliko talentov, ki bodo s pomočjo skavtov prišli bolj do izraza, saj jih bo med njimi lahko razvil. Iz njegovega izraza na obrazu lahko razberem, da rad pozira, kar tudi dokazuje njegovo željo BITI OPAŽEN Pogled ... Khm ... Mogoče vadi doma pred ogledalom. Pogledal je nekoliko vstran, kot da ne ve, da ga slikajo. In vendar kot profesionalka branja psihologije ljudi na fotkah, lahko rečem, da se mu vidi, da je šele začetnik, ker je vseeno vidno, da se je nastavil in namerno pozira.

Nina Mekinda, Cerknica 1

SKAVTI IZ ČETE OSTROOKEGA ORLA

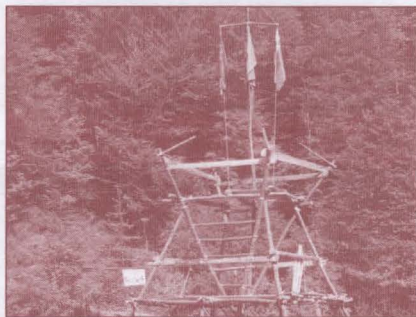
Naredili smo marsikatero neumnost ...
... in posledično marsikatero skleco

Skavti iz Čete ostrookega orla (steg Ljubljana 1) smo se 18. julija 2005 odpravili na nepozaben tabor v bližino Šmartnega pri Litiji.

Voditelji so nas gnali, dokler ni bil tabor kot iz škatlice. Naredili smo marsikatero neumnost (in posledično marsikatero skleco), skoraj podrli jambor (po mnenju voditeljev), se vživali v Gospodarja prstanov,

preizkusili, kako nam gre mečevanje, šli na hajk, kjer smo pojedli večino zalog nutele (kar je ostalo, so nam zaplenili voditelji), postavili ultramegasuperfantastičen ogenj, ki ga vidiš tudi na sliki, se ob vročih dnevih polivali z vodo in namakali v ledenem potoku, bili veseli, kadar je deževalo, ker smo lahko v šotorih igrali jungle speed, preganjali in hudo topli napadalce (da si bodo zapomnili, kaj pomeni izzvati

NASI!), na koncu pa podrli vse zgradbe in šotore ter se zavedli, da sta 2 tedna že mimo ...

In za nami je še en tabor, ki se ga bomo z veseljem spominjali, tako novinci, malo večji mucki, kot tudi "stari mački", ki letos žal zapuščajo našo četo. Jah, fino nam je blo skup.

Maja Krajnc, Utrgana Koala, Ljubljana 1

De Wet je namreč prišel dovolj blizu, da je poslal sporočilo - zahteval je vdajo Britancev. Bi-Pi-jev odgovor je bil značilen. Odvrnil je, da je prepričan, da se je kurir zmotil; verjetno je prišel, da bi ponudil vdajo Burov. Če je tako, bi z veseljem uredil vse potrebno!
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

KRADLI SMO ZASTAVO

Stražiš ob ognju. Okrog tebe je trdna tema. Gledaš v ogenj in razmišljaš o preživetem dnevu. Niti ne slutiš, da je okrog tebe polno življenja, da te ene oči ves čas gledajo in čakajo na tvoj trenutek nepozornosti. Razmišljaš, se pogovarjaš s sostražarjem in s svetilko na trenutke posvetiš proti jamboru. Toda enkrat, enkrat posvetiš in vidiš, da pri dnu jambora nekaj manjka. Zastave ni! Baza je osvojena! Piskaš alarm, vendar prepozno. Napadalci že bežijo.

To je eden izmed dogodkov, ki se ti lahko zgodijo na taboru, ko stražiš zastavo. Vsakdo, ki je vsaj eno leto pri skavtih, pozna znamenito skavtsko igro z imenom Kraja zastave. Ta igra, namenjena zabavi in urjenju svojih čutil, je pri skavtih popularna že od Bi-Pi-ja dalje. Kraja zastave se dogaja ponoči na tabornem prostoru, kjer morajo taboreči stražarji paziti zastavo in tabor, napadalci pa čim bolj prebrisano in po možnosti neopazno ukrasti glavno zastavo ali vodovske zastavice. Seveda se potem zjutraj za ukradene zastave, ugrabljene stražarje ali ujete napadalce zahteva odkupnino. Prava kombinacija adrenalina, zabave, akcije in napetosti.

Pa vendar se velikokrat dogaja, da ta igra ne postane zabavna, ampak zatežena. Da do tega ne bi prišlo, vam napišem par pravil, ki jih je pri kraji zastav treba OBVEZNO upoštevati:

- Pred vsako krajo zastave je obvezen pogovor z odgovornim voditeljem tabora. Ta pove, če se lahko tisti dan krade,

kakšna so pravila: kaj se sme in kaj se ne sme krasti. (In ta pravila tudi upoštevaš.)

- Kraja zastave poteka po pravilih taborečih in ne po pravilih napadalcev.
- Med krajo zastave ne uničuješ in ne kradeš opreme v taboru.
- Med igro vedno upoštevaš pravila dotika in nad nasprotniki ne izvajaš nasilnih prijemov ali udarcev (kung-fu udarci, wrestling prijemi in podobno).

Velikokrat se tudi dogaja, da stražarji mislijo, da morajo paziti samo zastavo, tabora pa ne. To seveda ni res. Straža skrbi, da iz tabora nič ne izgine in da se ne dela škode. Zato lahko napadalci poleg glavne zastave kradejo tudi vodovske zastavice,

ki morajo čez noč biti zapičene v zemljo pred šotori. Če napadalcem uspe pokrasti vodovske zastavice, je to dokaz, da straža ni stražila tabora.

Letos smo se skavti iz Loške doline 1 odločili,

da bomo kradli zastave na večjih taborih. In kar smo se odločili, to smo tudi naredili. Napadali smo zastavo na obeh TZV-jih in na Sibasti. Vmes smo za vajo »napadli« tudi četo iz Ajdovščine, ki pa je zastavo uspešno obranila, toda eno vodovsko zastavico smo jim pa le ukradli (dovolj, da smo si izborili zajtrk).

Kraja na obeh TZV-jih je bila zelo zanimiva. Na TZV-ju pri Cerknici nam je uspelo ukrasti 7 (od 8-ih) vodovskih zastavic (brez ujetega napadalca), na TZV-ju v Žirovnici pri Žireh pa smo ukradli obe glavni zastavi in ugrabili enega stražarja, ampak smo bili tudi 4-je napadalci ujeti (od 8-ih). Najbolj zanimiva kraja je bila pa brez dvoma na Sibasti. Tam si lahko kradel samo eni četi v enem podtaboru, lovili so te pa stražarji iz vse Sibaste. Mi smo se odločili, da napademo brezoviško četo, ker je bila zaradi lokacije najtežje dostopna. (Ja, prav ste prebrali: najtežje, ne najlažje.) Minili sta skoraj 2 uri, preden se nam je uspelo pritihotapati do njihovega podtabora, ne da bi nas ostali stražarji videli, in potem so Brezovičani še uspešno obranili zastavo. Slava jim!!! Ampak ujeli nas pa niso.

A vas zanima kakšen nasvet, kako čim bolj uspešno krasti zastavo? A veste, kako se čim bolj zakriti, da vas straža ne opazi? Ne? No, jaz vam pa tudi ne povem!!! Pojdite v akcijo, pa sami ugotovite.

Danijel Mrvoš, Nedoumljivi medved, Loška dolina 1

JEZUS KRISTUS-SKAVTSKI PRIROČNIK

Vse skupaj se je začelo v torek, 27. 9. 2005, na parkirišču pred OŠ na Brdu pri Lukovici, kjer smo se zbrali skavti iz različnih stegov, polni pričakovanj, kaj novega bomo izvedeli. Med prijetnim klepetom se nam je pridružil mlad fant (kasneje smo ga krstili za vaškega dečka) s škatlo, polno jabolk in sladkarij, v kateri smo našli tudi pismo z nadaljnimi navodili. Odpraviti se je bilo treba na pot, ki so nam jo kazali sončki, narisani na asfaltu, in poiskati ključ, ki nam bo odprl nevidna vrata. Ključ smo uspešno našli in prispeli do brdskega gradu, ki je bil nekoč last Janka Kersnika in kjer se je naša taborna šola tudi uradno začela.

Začetek velike pustolovščine so naznanile fanfare in majice za vsakogar izmed nas, ki so priletele skozi okna gradu in na katerih je bila oznaka JK: kaj natanko pomeni, vam izdam kasneje.

Nato smo spoznali čisto pravega apostola Pavla, ki se nam je na kratko predstavil. Naš pogovor je zmotilo svetlolaso dekle, ki nas je povabilo na pot. Tako nam ni preostalo nič drugega, kot da smo se poslovili od našega novega prijatelja, ki nas je nato obiskal vsak dan, in se odpravili za mlado damo.

Med potjo smo spoznali večino voditeljev taborne šole (eden od njih se nam je pridružil kasneje) in se skupaj z njimi odpravili na gozdno jaso, kjer so nam

postregli s kosilom iz evropske kuhinje: z makaroni, ki so nam dali novih moči, da smo se podali naprej.

Popoldne je sledil kratek izziv, na katerem smo spoznali življenje našega ustanovitelja Roberta Baden-Powella. Prispeli smo do koč, kjer smo povečerjali in na tabornem večeru spoznali gospo Metodo Skavtsko, ki se nam je predstavila in ki nas je kasneje še enkrat obiskala. Naš razburljiv dan smo zaključili z mašo, po kateri smo se vsi utrujeni zavili v tople spalke in zaspančkali. Naslednji dnevi niso bili nič manj razburljivi kot prvi. Začeli so se z ne preveč prijetnim vstajanjem, kateremu so sledili telovadba, zajtrk in duhovna misel, ki nam jo je povedal apostol Pavel, nato pa pešačenje s težkim nahrbtnikom do nove lokacije. Tam smo po navadi imeli kosilo, ki mu je sledila popoldanska tema, taborni večer in spanje. Seveda nismo pozabili na večerjo, ki je bila, tako kot ostali obroki, vedno odlična.

Spoznali smo delo v vejah in veliko zanimivih osebnosti. Že uvodoma sem omenil apostola Pavla, Metodo Skavtsko, ki je bila sumljivo podobna Žibertovi Vesni, duhovnika v zaporu, Robija Friškovca, poverjenico za mednarodne odnose in seveda mnooooooogo novih prijateljev, brez katerih taborna šola ne bi bila tako prijetna, kot je bila.

Meni osebno bo v spominu najbolj ostal petek, ki je minil v znamenju veje PP (vsak dan smo namreč spoznali delo v eni izmed skavtskih vej). Tisti dan sem namreč dobil prvo izkušnjo, kako je biti klanovodja. V vsakem klanu je bilo med drugim treba pripraviti projekt in ga predstaviti na tabornem večeru. V našem klanu smo pripravili točko aerobike, ki jo je na tabornem večeru naslednji dan predstavila Ana, in reči moram, da je bila več kot odlična. Bravo Ana! Enkratna si.

Za konec mojega prispevka naj vam zaupam še, kaj imata skupnega Jezus Kristus in naša taborna šola. Jezus Kristus je bil glavno vodilo naše taborne šole. Njemu se namreč priporočamo vsi skavtski voditelji, saj nam vedno stoji ob strani in nam pomaga voditi naše skavte. Zavedajmo se tudi, da je edino on naš skavtski priročnik, v katerem bomo našli odgovore na še tako nemogoča vprašanja.

Luka Pavlin, Modri rakun, Breznica 1

PLAYBOY? NE, PLAYSKAVT!

PLAY * SKAVT

Gotovo se sprašuješ, kakšno zvezo ima Playboy s skavti? V bistvu nobene. Vendar pa je tvoj pogled gotovo takoj pristal na logotipu. Uspešna taktika, se ti ne zdi? Kot gotovo veš, je Baden Powel rekel, naj skavti vzamemo življenje kot igro ter Šempeter pri Gorici kot igrišče, in tako se je 24. septembra zgodil 1. Playskavt v organizaciji Nove Gorice 1.

Playskavt je v bistvu nadgradnja lanske Nore žoge. »Želela sva nekaj novega, svežega, bolj skavtskega. Turnir, v katerem lahko tudi »šibkejši« zmagajo (večni problem znanih iger

– nogomet, odbojka, košarka–, kjer nastopijo »profesionalci« oz. prevlada ena sama lastnost npr. višina, fizična moč itd.). Turnir, kjer je za zmago potrebna dobra

volja, skavtski duh in iznajdljivost ter želja po igri. S tem postane turnir res skavtski v pravem pomenu,« sta razlog za pripravo turnirja razložila organizatorja Blaž Kragelj in Matevž Kovačič.

Playskavt se je začel s predstavitevijo 8 ekip iz: Ribnice, Železnikov, Gorice (SZSO), Bovca (s pridruženimi člani iz Tolmina in Brezovice), Ilirske Bistrice, Nove Gorice 2 ter Nove Gorice 1 (ekipi klana ter voditeljev). Sledila je jutranja molitev ter spoznavna igrice, v kateri je vsak udeleženec dobil svojo majico. Navdušeni nad logotipom na majici so se tekmovalci odpravili na igrišči za odbojko na mivki, saj se je pričela prvi del Playskavta, turnir v odbojki na mivki, t. i. »nora žoga«. Ekipe so se hrabro borile pod žgočim soncem, pesek je letel naokoli in tekmovalci tudi. Videli smo kar nekaj lepih blokov pa tudi marsikdo je poizkusil, kako dobra je mivka – dobesedno. Vsaka zmaga

je štela 10 točk tako, da smo po koncu nore žoge imeli dve vodilni ekipi, in sicer iz Ilirske Bistrice in Nove Gorice 1 – voditelji. Okrog poldneva so želodčki oznanili, da je že čas za kosilo in takoj, ko so vse ekipe zaključile z odbojko, so sledile jota in hrenovke ter seveda malo sieste, saj ima športna aktivnost na poln želodec lahko nezaželene učinke.

Okrog dveh se je začel drugi del Playskavta: to so bile še tri igre, v katerih so ekipe lahko vložile jollyja, ki jim je podvojil dosežene točke. Prva igra je bila »Leibach 1400 A. D«. Ekipa si je izbrala »prostovoljca« iz nasprotne ekipe. Nato ga je (kot je bilo v srednjem veku navada za tiste, ki so prišli navzkriž z javno moralo ter splošno veljavnimi normami) vklenila ter namesto gnilih paradižnikov vanj metala balončke z vodo. Štel je samo zadetek v glavo, vsaka ekipa pa je imela na razpolago 25

balončkov. Rezultat te igre je bil predvsem osvežitev tistih revežev, ki so bili tarče. Pri naslednji igri smo se preselili na gradbišče. Vsi vemo, koliko spretnosti je potrebno za vožnjo samokolnice med različnimi ovirami, če pa je samokolnica živa ... V vsaki ekipi sta tekmovala dva para. Eden je bil »samokolnica«, drugi pa voznik, in skupaj sta morala vijugati med stožci. Na prvi pogled enostavno početje je zahtevalo kar nekaj moči in spretnosti, predvsem pa smo se ob tej igri dodobra nasmejali. Tretja odločilna igra je bila »Žanovo kolo«,

po domače – vožnja z otroškimi kolesom med stožci. Vsaka ekipa je izbrala najbolj primerne tekmovalce, ki se je pomeril v vožnji.

Ostalo je samo še to, da so sodnice seštele točke, in dobili smo zmagovalca, ekipo iz Ilirske Bistrice. Drugouvrščeni so bili voditelji iz Nove Gorice 1, tretji pa Ribničani. Organizatorja sta podelila glavno nagrado, Playskavt kitaro, in druženje se je nadaljevalo ob obloženih mizah in klepetu.

»Playskavt je dobro uspel, vreme nam je bilo naklonjeno in vzdušje je bilo odlično.

Termin se nam zdi fajn in upamo, da so se udeleženci zabavali,« sta nam povedala glavna organizatorja Blaž in Matevž. Torej – tudi če je tu že zima in o soncu, mivki in igrah lahko samo sanjaš, ne pozabi, Playskavt tudi drugo leto bo!

Mojca Abram, Vseveda panda

3. FESTIVAL SKAVTSKIH PESMI

V soboto, 29. 10. 2005, je v Postojni potekal 3. festival skavtske pesmi Skavtfest 2005 z geslom »Skavt j' fejest«. Bila je zelo dobra zabava, saj smo praznovali kar dva dogodka. Steg Postojna 1 je praznoval 15-letnico svojega obstoja, potekal pa je tudi festival skavtske pesmi.

V šolskem centru Postojna so se zbrali stegi iz vse Slovenije. Ko so se vse skupine pridno pripravljale na nastop, smo se ostali zabavali po različnih delavnicah. Nekateri smo spoznali glasbila za spretne roke, drugi so se učili pritrkavanja, nekateri so si pa celo naredili svoje glasbilo! Vsak je lahko našel delavnico po svoji meri.

Ker se je bližal čas kosila, so nam prijazne kuharice napolnile lačne želodčke, in že smo polni energije nadaljevali dan. Čar popoldneva je bil, da so nas organizatorji posladkali z okusnim sladoledom v neomejenih količinah. Bližal se je veliki dogodek.

Zbrala se je mešana žirija in začel se je festival. Vsaka pesem se je na edinstven način razlikovala od drugih, vendar je vse pesmi povezovalo skavtstvo. Domžale 1 so nas navdušile z enkratnim nastopom, odrasli skavti iz Ježice so napisali odlično besedilo za pesem »Skavtska noč«. Pesem

»Skavtska pot«, ki jo je zapela Brezovica 1, je dobila priznanje za najboljši aranžma. Srca žirije pa je osvojil steg Homški sončki s svojo pesmijo »Naboj«. Po razdelitvi bogatih nagrad je prišel na vrsto postojnski steg in z ogromno torto, ki jo je delil tudi z drugimi, proslavil svojo obletnico. Čeprav se je Skavtfest naposled uradno zaključil, se pred postojnskim centrom ni zaključila tudi skavtska zabava.

*Nika Batista, Navihana želva,
Anja Franetič, Budna želva,
Postojna 1*

SKAVTI IN GOZDOVNIKI NA SLOVENSKEM

21. oktober 2005 bo skavtom in tabornikom še dolgo ostal v spominu. Na ta dan so v Zasavskem muzeju Trbovlje odprli razstavo z naslovom: SKAVTI IN GOZDOVNICI NA SLOVENSKEM. Gre za gostujočo razstavo Muzeja narodne osvoboditve Maribor, ki potuje po Sloveniji (bila je že v Mariboru in Tolminu).

Po nekaj uvodnih besedah o sami razstavi in nato tudi o skavtih in gozdovnikih sta se nam pridružila najstarejša skavta na območju. Spregovorila sta nekaj besed o njenem skavtizmu oziroma taborništvo. Iz samih besed smo lahko razbrali njuno veselje, njuno doživljanje, kar je pokazal tudi tresjoč glas in

solzne oči ne samo njiju, ampak tudi vseh prisotnih v muzeju. Po kratkih besedah smo si ogledali nemi film, ki je bila posnet daljnega leta ... V filmu smo videli, kako je nekoč potekal dan pri gozdovnikih. Predvsem je zanimivo, kakšno telovadbo so imeli – to ni bila nekajminutna ali tako na hitro narejena telovadba. In, za razliko od danes, so fantje in dekleta bili na tabornem prostoru ločeni, in to najmanj eno uro hoda.

Po uvodu si je lahko vsak ogledal razstavo, ki prikazuje razvoj mladinskih gibanj, ki so se začele v 20. stoletju v razvitih območjih Evrope in Amerike.

Razstava bo v Trbovlju odprta do

srede 30. 11. 2005. Ogled je možen ob ponedeljkih in petkih 8.–13., ob torkih, sredah in četrtek 8.–18. h in ob sobotah 9.–12. h. Ob nedeljah je muzej zaprt. Obstajajo možnosti strokovnega vodstva, demonstracij, ustvarjalnih uric, delavnic. Dodatne informacije, rezervacija skupinskih ogledov: Nevenka Hacin 03/563-32-16.

Mojca Polc

»Ni pomembno, kako majhno je to dobro delo – tudi če je samo takšno, da pomagaš stari ženici čez cesto, ali da o nekom, ki o njem slabo govorijo, rečeš dobro besedo. Pomembno je, da narediš vsaj nekaj.«
(iz knjige E. E. Reynolds: Bi-Pi)

KNEŽJA ZMRZLJIVKA

21. januar, 2006 na Celjski koči

Knežji steg Celje 1 se je odločil organizirati pravo sneženo skavtsko zabavo! Ker tudi mi želimo v naslednjih treh letih čim bolj ozavestiti naše »korenine« (skavtske, katoliške in narodne) smo se odločili, da jih bomo najprej z Vašo pomočjo simbolično vklesali v sneg in led.

Volčiči in volkuljice (8-11 let) bodo izdelovali SNEŽENO DŽUNGLO z vsemi njenimi prebivalci. Izvidniki in vodnice (12-16 let) bodo na čim bolj izviren način skušali s pomočjo snega predstaviti STEG OZ. SKAVTSKO SKUPINO, iz katere prihajajo (skavtske korenine). V kategoriji popotnikov in popotnic (ki zajema tudi vse sloveske noviciate) bo potrebno iz snega zgraditi kulturno znamenitost kraja, v katerem se nahaja steg oz. skavtska

skupina (korenine slovenskega naroda). SKVO in ZBOKKS pa čaka še posebej zahtevna naloga, saj bodo le-ti skušali prikazati katoliški del korenin. Poskušali bodo izdelati skulpture skavtskih zavetnikov oz. svetnikov (sv. Frančišek, sv. Jurij, Pavel, itd).

TEHNIČNA NAVODILA:

- Prijave bodo z začetkom decembra možne na <http://celje1.skavt.net>;
- na tej strani bodo tudi vse nadaljne informacije, povezane z knežjo zmrzljivko 2006
- Sprejeli bomo 200 članov (od tega 80 volčičev in 120 ostalih)
- Datum izteka prijav: 7.1.2006
- Cena: 1500sit / udeleženca;
- v eni skupini bodo štirje udeleženci;
- Iz enega stega oz. sk. Skupine (ali pa veje) se lahko prijavi več skupin.

TE ZANIMA, KAJ SE BO DOGAJALO V LETU 2006?

6. - 8. 1.	Duhovna obnova za voditelje MB regije
14. 1.	Pridi med zvezde (srečanje voditeljev LJ regije)
21. 1.	Knežja zmrzljivka (Celje 1 - ledene skulpture za IV, PP, SKVO)
3. - 5. 2.	Beli jelen (zimovanje PP-jev MB regije)
10. - 12. 2.	Duhovna obnova za voditelje LJ regije
18. 2.	Svet si (okoljski forum za vse voditelje)
11. 3.	Svet Združenja
18. - 19. 3.	Državna srečanja voditeljev
25. - 26. 3.	Bolfenk (orientacija)
1. 4.	Zlata žaba (filmski festival)
22. 4.	Dan Zemlje in Ujemi me! (srečanje LJ regije)
30. 7. - 6. 8.	Tabor voditeljev
1. 10.	Svet LJ regije
20. - 22. 10.	Jakec (orientacija)
11. - 12. 11.	Svet Združenja
18. - 19. 11.	Državna srečanja voditeljev

Naj bodo naša druženja polna skavtskega duha!

OPRAVIČILO ZA NAPAKE V PREJŠNJI ŠTEVILKI

Najprej bi se radi opravičili Albertu Gradišniku, Drznemu medvedu, in Lidiji Sedar, Čuteči pandi, obema nekdanjima zelo aktivnima članoma stega Koroška 1 za pomanjkljive podatke pod njunima poročnima slikama. Obenem gre opravičilo tudi Mirji Jeseničnik in vsem ostalim, katerih prispevkov nismo mogli objaviti.

Žal pa smo tudi spremenili ime avtorici prispevka MINI NIMI ON DIVJI GOLOB, Mariji Lovšin, Prikupni gazeli iz stega Ljubljana 4.

Iskreno se opravičujemo vsem in delamo za čim manj takih napak v prihodnosti.

Uredništvo Skavtiča

Še tako velik pesimist, ki je to rubriko obsodil na propad, še preden je bila prvič objavljena, bi se ob vseh tračih in anekdotah, ki so v tem času prispele na moj internetni naslov, lahko kar malo zamislil. Vsak nov trač me je spravil v smeh in verjamem, da bo tudi vas. Pa zapomnite si nekaj: če je poleg vas kdo, ki je že pozabil na nasmeh na obrazu ali pa ste to celo vi – vzemite dve ščipalki oz. kljukici in pripnite usta k ušesom! To bo velik nasmeh ...Trače za naslednjo številko Skavtiča pričakujem na: maja.franko@skavt.net.

Zadnje nedeljo v oktobru so tri pripadnice čete iz Bohinjske Bistrice 1 z voditeljico Alenko prespale v kaplaniji v Loški dolini. Skavti iz Loške doline 1 so z njimi preživeli večer, poln igre in junglanja. Po slovesu pa so ostale same. Seveda pa so se skavti iz Loške doline 1 vrnili z namenom da jim kakšno zagodejo. Ko so se skavtinje iz Bohinjske Bistrice 1 zjutraj odpravile, domov so bile šokirane. Kombi je bil ovit s toaletnim papirjem, pod avtom so bile privezane plastenke in pločevinke, pred ter za kombijem pa sta stala smetnjaka. Skavtinje so bile gotovo hvaležne, da imajo zdravo srce.

Trije nadebudni skavtki iz Ljubljane 3 se ponoči zgubijo. Vsi jih nestrno čakajo. Ko se jih končno dobi na mobilni, jih voditeljica vpraša: »Kje ste?« Skavt na drugi stani telefona odgovori: »Ja, tukil!« Na vprašanje: »Kje tukil?« odgovorijo: »Tuki, pod velikim vozom.«

Član grosupeljske bratovščine odraslih skavtov, M. A., je za predvideni taborni prostor ugotovil, da je tam preveč komarjev. Ogle dati so si šli še nek drug prostor, kjer pa je bilo preveč grmad in tudi teren je bil preveč razgiban. Ker niso našli primerne prostora, jim je že prvo leto njihovega obstoja odpadel poletni tabor. Skavti iz stega Grosuplje 1 jim predlagajo tabor v tujini. Svet je vendar velik in ni vrag, da ne bi našli primerne prostora za svoj tabor!

»Srce trdo kot macesen v tvojih prsih zdaj leži! Prej bi pes požrl česen, kot bi me ljubila ti!« Tako menda fant pove puncu, da je nedosegljiva!?

Vse nadaljnje zabavne, dvomljive, znanstvene izjave v štajersčini pa so nam zaupali skavti iz stega Slovenske Konjice 1:

Katarina: »Dolžina je tk isto ko širina!«
— No, ja, kakemu fiziku ti zdaj to razloži...

Zunaj fuuul temno, črni oblaki tik nad našimi glavami, veter piha z nadnaravno hitrostjo, vsi oprezamo za kakšno bajto, kjer bi lahko prevedrili. Je tik pred tem, da toča uniči Slovenske Konjice in naš taborni prostor – Prekmurje, ko se oglasi Lucija: »Ka bo dež?«

— No, meteorologinja prav gotovo ne bo.

Katarina: »Eee, mušica! 80km/h se mi je zaletela v levo oko! To sam zato, ker po

hribu dol leti pa ma zalet!«

— Tudi o tem bi se dalo debatirat s kakšnim fizikom ...

Lukec Barbari o taktiki izbora nacionalnih simbolov za njuno državo: »Barbara, ti si izmislil ime države, pa himno si tud ti zmisli, zastave pa itak ne morma delat med hojo.«

— Podjetno, ni kaj ...

Ko pa skavtinja, ki tehta 50 kg z nahrbtnikom vred, izjavi »Rit mi bo padla s kavča!«, se človek kar zamisli nad skavtsko prehrano ...

Očitno je bila prehrana res odlična, saj so sledile izjave kot so: »Špeh mi odstopa z riti!« (Katarina) in: »Kak mi rukzak iz riti špeh tiši, ko hodim.«

Ena večerja pa nam je le ušla: »Zej pa ne mormo it koruze rabutat, ker jo je toča uničila!«

»Kako spečeš palačinke?« Prejemnik Zoisove štipendije: »Marmeladne al une z evrokremom?«

Barbara: »Ka to tu zraven original teče voda?«

— Ne, mi mislimo, da je ponaredek.

Ker pa se v vsaki slabi stvari najde nekaj dobrega, se je tudi v tej nevihti s točo: »Hvala Bogu, da smo mi še prejšnji teden krompir pobrali!« (Monika)

— Res je, ker na krompirju je bilo zaznati še največ škode.

Katarina: »Luka, ka sm lahk js na tvoji poroki stevardesa?«

— Ne, nima se namena poročiti v letalu ...

Monika: »Tu je tak vredi kot na Bledi, sam ni na Bledi ampak v Mozirju!«

— To, da smo se potikali po Prekmurju, to zdaj ni pomembno ...

Monika: »Rabimo dva moška torej Luka in ... Luka?«

— Mamo mi dece za dva!

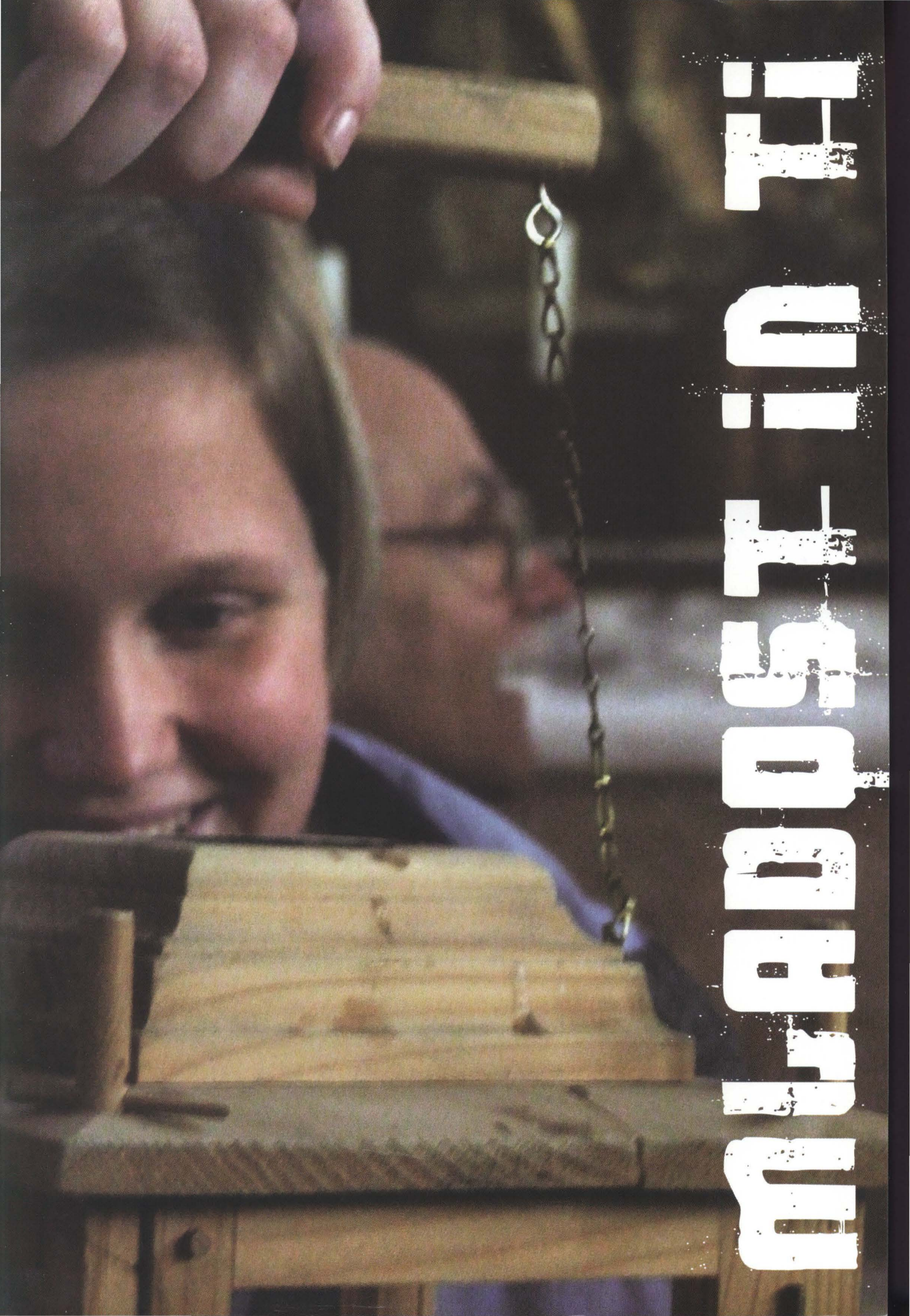
V Prekmurju komarjem rečejo sumiči. Človek, ki je nevajen prekmurščine, lahko kar hitro zamenja izraz za kaj novega: »Komič me je pikno!« (Katarina)

— Nič kaj komičnega ni bilo v tem...

Na letošnjem jesenovanju kamniške čete Kamečki se je dogajalo marsikaj zanimivega, med smešnimi dogodki pa so nam najbolj ostali v spominu sledeči (opazili boste, da izstopa predvsem nekaj osebkov, ki so glavni generatorji smešnega pri nas).

Med kosilom je Damjan treščil vodnico Uršo s kurjo kostjo po glavi. Ta mu je takoj vrnila nazaj z vilicami in pod težo udarca se je Damjan sesedel pod mizo. Situacijo je reševal voditelj Tomi rekoč: »No, no, tema naslednjega tabora bo kamena doba, se boste pol s kostmi pretepal.« Preden smo zaključili večer in odšli spat, so bili nekateri že tako zmatrani, da so bili že v pižamah ali spodnjih majicah. Vodnico Uršo je to »razgaljenje« motilo, Damjan pa ji je oporekal, da je vse to samo Božji dar, zato ga je vodnik Leon takole podučil, zakaj se ne kazati naokoli v spodnji majici: »Sej Urša ima tudi prsi kot Božji dar, pa jih ne kaže.« Istega Damjana v prihodnosti gotovo čaka kariera ekonomista. Sredi noči je namreč zbudil Tomija. Ne ve se, komu je bilo manj jasno, kaj se dogaja, ko mu je razložil, da samo išče kalkulator. Ker ga ni našel, se je vrnil nazaj v spalno računati ovce.

Med drugim smo sprejemali tudi skupna pravila čete, ki naj bi se jih vsi držali. Pri tem se je še posebej izkazal Lenart, borec za pravice podvodnikov. Pri vsaki stvari, ki se je tikala vodnika, kot npr. skavti ubogajo svojega vodnika, se je potrudil tudi za pravice podvodniške funkcije s stavkom »... pa podvodnika tudi!« Na koncu smo morali še pospraviti za sabo. Vod Orlov je imel nalogo pomiti tudi WC. Ko se je voditelj Martin odpravil na pregled opravljenega dela, je ugotovil, da je WC še nedotaknjen. Situacijo je razložil vodnik Leon: »Smo mislili, da bo Damjan pomil WC, pol pa še vode ni potegnil za sabo.« Tako pri sprejemanju pravil kot pri pospravljanju in sploh pri vseh drugih aktivnostih, kjer so se izkazale lastnosti kamniških izvidnikov, pa lahko vse skupaj povzamemo s Tomijevimi besedami: »Vi ste pravi umetniki ... zapravljanja Božjega časa.«

IT UNITS LABORUM

MLADOST

in Ti

že 15 let ...